

เทศกาลธรรมดา (ภาคสอง)

พระคริสตเจ้าทรงสถาปนาประชากรใหม่ในอาณาจักรของพระเจ้า

อาทิตย์ที่ 10 เทศกาลธรรมดา

ต้อนรับพระเยซูเจ้าในฐานะผู้ประทานชีวิต

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระผู้กลับคืนพระชนมชีพ ประทานชีวิต

ท่าทีคริสตชน : ต้อนรับพระคริสต์เจ้าด้วยความเชื่อ

การดำเนินชีวิต : ประกาศพระคุณของชีวิตให้พี่น้องทราบ

บทนำ

เราเพิ่งเสร็จสิ้นจากการฉลองระลึกถึงการเสด็จกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสต์เจ้า และฉลองพระตรีเอกภาพและพระคริสตทศกาล ซึ่งเป็นการจริงเกี่ยวกับการได้รับชีวิตใหม่ของพระคริสต์เจ้า การได้เห็นความรักของพระบิดาผู้ทรงประทานชีวิตใหม่ให้กับพระคริสต์เจ้า อาศัยพระจิตเจ้า และได้เห็นการที่พระคริสต์เจ้าประทานพระองค์เป็นผู้หล่อเลี้ยงชีวิตของประชากรใหม่ วันนี้ พระวาจาเดียวกันกับที่พระองค์บอกกับหญิงหม้ายของเมืองนาอินที่ว่าอย่าร้องไห้ไปเลย (เพราะการเสียชีวิตของบุตรของเธียของนาง) ก็เป็นคำเดียวกันที่บอกกับเรา เพราะพระองค์เสด็จมา “ตะตอง” ประชากรใหม่ทุกคนด้วยพระกายพระโลหิต และตรัสว่า “ลุกขึ้น” และทุกคนก็ลุกขึ้นและมีชีวิตใหม่

ฟังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	1 พกษ 17:17-24	ลูกของเธอยังมีชีวิตอยู่
เพลงสดุดี	สดด 30	บทขอบพระคุณที่ได้พ้นจากโรคร้ายถึงชีวิต
บทอ่านที่ 2	กท 1:11-19	พระองค์ทรงพอพระทัยสำแดงพระบุตรของพระองค์แก่ข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ประกาศข่าวดีถึงพระบุตรแก่บรรดาคนต่างศาสนา
พระวรสาร	ลก 7:11-17	พ่อหนุ่มเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้า ประกาศผู้ยิ่งใหญ่อยู่ท่ามกลางเรา

เมื่อเอเลียทได้รับพระบัญชาจากพระเจ้าให้ไปเมืองซาเลปทา ท่านไปเข้าไปอาศัยอยู่ในบ้านของหญิงหม้าย และบังเอิญลูกชายคนเดียวของนางเกิดเสียชีวิตอย่างกะทันหัน จนนางกล่าวพ้อต่อว่าประกาศกกว่า “ท่านมาหาฉัน เพื่อเตือนให้ระลึกถึงความผิดของฉันและทำให้ลูกของฉันตาย” เหมือนกับว่า คนของพระเจ้าเป็นสาเหตุให้เกิดความตาย เอเลียทก็นำเด็กขึ้นไปชั้นบน และเฝ้าตามพระเจ้าว่า “พระองค์ประหารเด็กคนนี้ทำไม” และก็วิงวอนต่อว่า “โปรดให้ชีวิตของเด็กคนนี้นี้กลับเข้าไปในตัวของเขาใหม่” และพระเจ้าทรงกระทำเช่นนั้น

เรื่องราวทำนองเดียวกันเกิดขึ้นกับเหตุการณ์ที่เมืองนาอิน ขณะพระเยซูเจ้ากำลังออกประกาศข่าวดี ทรงเห็นคนหามหีบศพออกมา เมื่อเห็นพระองค์ทรงรู้สึก “สงสาร” และทรงแตะหีบศพและตรัสว่า “ลุกขึ้น” และเด็กคนนั้นก็กลับมามีชีวิต

ในทั้งสองเหตุการณ์ มนุษย์ผู้ตระหนักถึงความต่ำต้อยของตนเองเพราะบาปได้ตัดมนุษย์ออกจากพระเจ้า และเห็นความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นความสัมพันธ์ของผู้พิพากษาและผู้กระทำผิด รู้สึกว่า ความตายเกิดขึ้นทุกครั้งที่พระเจ้าเสด็จเข้ามาใกล้ แต่พระเจ้าได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ในความเป็นจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น

การเสด็จเข้ามาใกล้มนุษย์ของพระเจ้าหลังจากที่มนุษย์ได้ทำบาป และตัดความสัมพันธ์กับพระองค์ เป็นการเสด็จเข้ามาของพระเจ้าผู้ทรงรู้สึก “สงสาร” มนุษย์ และทรงแปรเปลี่ยนความสงสารให้เป็นการกระทำของการคืนชีวิตใหม่ให้กับมนุษย์ ชีวิตที่พระเจ้าประทานให้ด้วยพระวาจาที่ตรัสว่า “ลุกขึ้น” อย่าท้อแท้ไปเลย เพราะเราคือพระเจ้าผู้ประทานชีวิต ไม่ใช่พระเจ้าแห่งความตาย ทำให้การอยู่ท่ามกลางประชากรของประกาศกของพระเจ้าไม่ได้เป็นสาเหตุแห่งความตาย แต่เป็นที่มาของชีวิตสำหรับผู้ที่ยอมรับประกาศกเหมือนกับที่หญิงหม้ายของซาเลปทาและหญิงหม้ายของนาอินได้กระทำ

1.2 พระคริสตเจ้าเผยแสดงพระคุณแห่งชีวิตให้ประชากรใหม่

เอเลียท ในฐานะประกาศกผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของพระธรรมเดิม และผู้เป็นเครื่องหมายแสดงถึงพระเยซูเจ้า ประกาศกผู้เผยพระวจนะคนสุดท้ายและยิ่งใหญ่ที่สุด จึงเป็นผู้เผยให้มนุษย์ทราบถึงพระคุณยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์กำลังแสวงหา นั่นคือชีวิตที่สมบูรณ์ ชีวิตที่ดำรงอยู่ตลอดไปในความสุข และพระเยซูเจ้าเองทรงแสดงให้เห็นว่า พระองค์คือผู้มาเผยและประกาศชีวิตใหม่ว่าเป็นพระคุณที่พระเจ้าปรารถนาจะประทานให้มนุษย์ทุกคนที่ต้องตาย

การที่พระองค์รักษาลูกชายคนเดียวของหญิงหม้ายเพียงด้วยการตรัสว่า “ลุกขึ้น” เป็นการแสดงให้เห็นว่า พระเจ้าทรงรักษามนุษย์และประทานชีวิตให้มนุษย์ด้วยพระวาจา และสำหรับผู้ที่เชื่อในพระวาจา พระวาจาจะกลับเป็นที่มาของชีวิตใหม่ ชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพระคุณของการเอาชนะบาป ซึ่งเป็นที่มาของความตาย และไม่ใช่พระเจ้าเป็นที่มาของความตาย เหมือนกับที่หญิงหม้ายของเมืองซาเล็มเข้าใจ ประชากรในพระธรรมเดิมเคยคิดเสมอว่า ใครได้สัมผัสพระเจ้า ผู้นั้นต้องตาย แต่พระเยซูเจ้ามาแสดงให้เห็นว่า ใครที่ปล่อยให้พระองค์แตะต้อง ผู้นั้นมีชีวิต

1.3 พระคริสตเจ้าปรารถนาให้ประชากรใหม่ประกาศข่าวดีเรื่องชีวิตใหม่

เมื่อประชากรใหม่ได้รับพระคุณนี้แล้ว พระคริสตเจ้าปรารถนาให้ทุกคนได้ประกาศข่าวดีนี้ต่อไป เหมือนกับที่ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีในวันนี้จะกล่าวด้วยความยินดีว่า “ประชากรที่ชื่อตรงจงบรรเลง ร้องเพลงสรรเสริญองค์ทรงยิ่งใหญ่” เหมือนกับที่เปาโลเขียนถึงชาวกาลาเทีย หลังจากที่พระคริสตเจ้าได้แตะต้องท่านขณะกำลังเดินทางเพื่อไปเปียดเปียน ประชากรใหม่ที่เกิดจากปัสกาของพระเยซูเจ้า

เปาโลกล่าวว่า “พระวรสารที่ข้าพเจ้าประกาศ ข้าพเจ้าได้มาจากการเผยแสดงของพระเยซูคริสตเจ้า ในขณะที่ข้าพเจ้ายังเป็นยิวผู้แก่กล้าในศาสนา เพื่อข้าพเจ้าจะได้ประกาศข่าวดีเกี่ยวกับพระบุตรแก่บรรดาประชาชาติที่ยังเป็นคนต่างศาสนา” และพระเยซูเจ้าได้เสด็จมาแตะต้องเรา และไม่เพียงแต่แตะต้องเราเพียงอย่างเดียว ยังทรงประทับอยู่ในเราอาศัยเครื่องหมายของพระกายพระโลหิต ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิตเจ้า

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

เพื่อเน้นหัวใจ “พระเจ้าสัมผัส / แตะต้องเรา” อาจจะทำให้วาดรูปติดหน้าวัดหรือหน้าพระแท่นที่แสดงให้เห็นถึงความคิดนี้ หรืออาจจะวาดรูปพระเยซูเจ้าสัมผัสชายหนุ่มที่สิ้นใจไปแล้วก็ได้

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- พิธีกรเน้นถึงการสัมผัสพระเจ้าในชีวิตประจำวัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์นี้

- ขบวนแห่ อาจจำลองการแห่ของชาวยิว เมื่อมีการแห่ศพ ไปฝัง และให้พระเยซูเจ้าอยู่ในขบวนแห่ด้วย

ภาควจนพิธีกรรม

- บทอ่าน ในวันนี้ อาจจะมีการจำลองสถานการณ์ในอดีต เช่น การสัมผัสแล้วมีชีวิต พระเยซูเจ้าทรงสัมผัสและต้อง หีบศพ ฯลฯ เพื่อให้เกิดภาพพจน์และเข้าใจได้ง่ายขึ้น
- บทเทศน์ ควรจะยกเหตุการณ์ หรือตัวอย่างที่ได้รับการ สัมผัสจากพระเจ้าในชีวิตจริง

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- อาจมีการถวายสัญลักษณ์ของ “ชีวิต” เช่น ต้นมะพร้าว จากจามะพร้าว, ต้นไม้เล็กๆ, ลูกไก่ลูกเจี๊ยบ ฯลฯ
- บทภาวนาของมวลชน ควรพูดถึงความหมาย หรือคุณค่า ของชีวิต
- การรับศีลควรให้มองเห็นการให้ “ชีวิต” ของพระเยซูเจ้า กับตัวเราแต่ละคน โดยผ่านทางศีลมหาสนิท

ปิดพิธี

- สร้างบรรยากาศของความยินดี เมื่อได้รับชีวิตใหม่จากการ สัมผัสของพระเยซูเจ้า เช่น การโห่ร้อง การแสดงความ ยินดี ฯลฯ

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

พระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้าได้ให้ชีวิต พระวาจาของพระองค์ก็ให้ชีวิต และบ่อ เกิดแห่งพระหรรษทาน พระองค์ทรงสัมผัสวิญญาณของเราด้วยปังทรงชีวิต และทรงสัมผัส จิตใจเราด้วยพระวาจาบันดาลชีวิต พระองค์ทรงต้องการให้เราใช้ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง เป็นชีวิต ที่สมบูรณ์

3.1 ท่าทีของคริสตชน

เราแต่ละคนต้องยอมรับว่า “ชีวิต” มาจากพระเจ้า บางคนอาจยอมทิ้งชีวิตของตน บาง คนอาจไม่สนใจที่จะเจริญชีวิตอย่างดี อย่างศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น คริสตชนที่ได้สัมผัสกับความ รักของพระเจ้า ต้องมีท่าทีของการต้อนรับพระคริสตเจ้าด้วยความเชื่อมั่น ยอมให้พระองค์ สัมผัสและแตะต้องจิตวิญญาณของเรา

3.2 การดำเนินชีวิต (ตามท่าที)

ก่อนอื่นหมด คริสตชนต้องยอมให้พระเจ้าแตะต้อง สัมผัสจิตใจและชีวิตของเขาก่อน จากนั้น เขาจึงพร้อมที่จะประกาศพระคุณของพระเจ้าที่ได้รับจากประสบการณ์ของการสัมผัสจากพระเจ้าในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต หรือในชีวิตประจำวัน การทำดังนี้เป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าชีวิตคริสตชนต้องผ่านการสัมผัสจากพระองค์เสมอ เป็นชีวิตที่มีคุณค่า เพราะพระได้แตะต้องเขาแล้ว

อาทิตยที่ 11 เทศกาลธรรมดา

พระคริสตเจ้าประทานชีวิต ด้วยการประทานอภัยโทษบาป

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้าอภัยโทษบาปแก่ผู้ที่เชื่อ

ท่าทีคริสตชน : ความสำนึกในบาปที่กระทำ กับความเชื่อในพระเจ้า

การดำเนินชีวิต : การกลับใจ

บทนำ

อีกครั้งหนึ่งที่ธรรมล้ำลึกปกปิดบอกย้ำเตือนแก่ประชากรใหม่ถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับพระเจ้า ประกาศนาอันบอกกับดาวิดว่า เพราะดาวิดเป็นสาเหตุของความตายแก่ อูรียาห์เพื่อแย่งภรรยาของเขา พระเจ้าจะกระทำแบบเดียวกันกับราชวงศ์ของดาวิด แต่เมื่อดาวิดสารภาพว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำบาป” พระเจ้าทรงอภัยบาปแก่ท่านในทันที เหมือนกับที่หญิงคนบาปได้รับการอภัยจากพระเยซูเจ้าในพระวรสาร

สิ่งที่พระเยซูเจ้าปรารถนาให้ประชากรใหม่กระทำคือ การต้อนรับพระวาจาของพระเจ้าที่พระองค์ประกาศด้วยการยอมรับและสำนึกถึงการที่ประชากรใหม่ได้กระทำบาปผิดต่อพระเจ้า เพราะการต้อนรับและเชื่อในพระวาจา จะเป็นหนทางของการทำให้การเสด็จเข้ามาใกล้ของพระเจ้า จะไม่เป็นสาเหตุของความตายและการพิพากษาโทษ แต่เป็นวิถีทางที่นำไปสู่การให้อภัยและชีวิตใหม่

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	2ซมอ 12:7-10,13	พระเจ้าได้อภัยบาปของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ถึงแก่ความตาย
เพลงสดุดี	สดด 32	การยอมรับผิด
บทอ่านที่ 2	กท 2:16,19-21	มิใช่ตัวข้าพเจ้าที่เจริญชีวิตอีกต่อไป แต่พระคริสตเจ้าทรงดำรงชีวิตในข้าพเจ้า
พระวรสาร	ลก 7:36-8:3	บาปมากมายของนางได้รับอภัย เพราะนางได้รัก

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 บาปคือสาเหตุของความตาย

ในส่วนหนึ่งของความเป็นจริงเกี่ยวกับพระธรรมล้ำลึกปัสกาคือความจริงเกี่ยวกับบาปในมนุษย์ เมื่อพิจารณาว่า บาปเป็นการตัดความสัมพันธ์ของการเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า ผู้ทรงเป็นจุดกำเนิดของชีวิตตั้งที่ประชากรเชื่อเมื่อยอมรับว่า พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งจากความเปล่า บาปจึงเป็นสาเหตุของความตาย เพราะเป็นการตัดประชากรใหม่ออกจากจุดกำเนิดของชีวิต และก่อให้เกิดการกระจัดกระจายของประชากรใหม่นี้ ทำให้ประชากรมีความอ่อนแอและพ่ายแพ้แก่อำนาจของศัตรู บาปจึงยังทำให้มนุษย์และประชากรใหม่ต้องแยกจากตัวเอง เพราะมนุษย์ไม่สามารถดำรงความเป็นมนุษย์ไว้ได้ยกเว้นในความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น กับพระบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด คือพระเจ้าเอง

เมื่อดาวิดคิดแยงภรรยาของอูริยาห์ ท่านก็ใช้อำนาจในการเป็นสาเหตุให้อูริยาห์ต้องตายด้วยน้ำมือของชาวอัมโมน และยอมกระทำบาปแม้ว่าพระเจ้าจะประทานให้ท่านแล้วแทบจะทุกสิ่ง แต่ดาวิดเป็นเพียงภาพของมนุษย์ทุกคน ที่ยอมเอาความสัมพันธ์อันดีเข้าแลกกับสิ่งที่ปรารถนา แม้ว่าจะเป็นความปรารถนาที่ไม่ถูกต้อง เพราะมนุษย์ปิดตัวเองและไม่ยอมรับความสัมพันธ์กับพระเจ้า

1.2 ความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้า ทำให้เอาชนะบาป

แต่ถึงแม้ว่า มนุษย์จะกระทำเช่นนั้น คือปิดตัวเองและไม่ยอมรับความสัมพันธ์กับพระเจ้า ความรักที่ไม่มีเงื่อนไขในส่วนของพระเจ้าสามารถเอาชนะสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ เพียงแค่ดาวิดยอมรับและสำนึกถึงความผิดที่ได้กระทำ “ข้าพเจ้าได้ทำผิดต่อพระเจ้า” และเพียงแค่นึกถึงที่ทุกคนตราหน้าว่าเป็นหญิงชั่ว สำนึกถึงชีวิตที่เหลวแหลกของนาง โดยยังไม่ได้กล่าวขอโทษ พระเยซูเจ้าก็ตรัสกับนางว่า “บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว” และก็ตรัสอีกว่า “ความเชื่อของเจ้าได้ช่วยเจ้าให้รอดแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด”

พระเยซูเจ้าจึงแสดงให้เห็นว่า ความรักของพระเจ้าไม่มีเงื่อนไข และแตกต่างจากความรักของมนุษย์มาก เมื่อซีโมน ผู้เป็นฟาริสีผู้เคร่งครัดและเป็นผู้ได้รับการยกย่องในหมู่คณะ เห็นหญิงคนนี้อยู่ในบ้านและเริ่มเอาน้ำหอมชโลมพระบาทและจูบ เขาก็คิดเพียงว่าทำไมพระเยซูเจ้าจึงไม่ตราหน้าว่าหญิงคนนี้เป็นคนชั่ว แล้วพระองค์จะไปยอมให้นางกระทำเช่นนั้นได้อย่างไร ทำไมจึงปล่อยให้คนชั่วมาสัมผัสและแตะต้อง ทำไมจึงยอมสมาคมกับคนบาป

ในทั้งสองกรณีของดาวิดและหญิงที่สังคมตราหน้าว่าเป็นหญิงชั่ว ความสำนึกถึงสิ่งที่ตนเองกระทำไม่ได้หยุดยั้งพวกเขาในการที่จะเข้ามาใกล้พระเยซูเจ้า ในใจของพวกเขาเองมีความ

รักที่ถูกปลุกฝังไว้ตั้งแต่เมื่อกำเนิดมา และพวกเขาปล่อยให้เมล็ดเล็กๆ ของความรักที่ถูกกดทับไว้ด้วยความบาปผิดของตนเอง ได้แทงยอดอกและมองหาแสงอาทิตย์ที่จะเป็นพลังงานที่ก่อให้เกิดการสร้างอาหารหล่อเลี้ยงชีวิตให้เติบโต “นางได้รับการอภัย เพราะนางรักมาก” หรือนางได้รับการอภัย เพราะพระเจ้ารักนางมาก ไม่ว่าในสายตาของมนุษย์นางจะชั่วเพียงใด

แต่ดาวิดและหญิงนั้นก็คือตัวเรา พระเยซูเจ้าทรงรอคอยให้ประชากรใหม่เข้ามาใกล้และมาหาพระองค์เพื่อจะได้รับการอภัยโทษบาป แต่พระองค์ก็ยังสอนอีกด้วยว่า หลังจากที่ได้รับการอภัยแล้ว จะต้องรู้จักให้อภัยแก่คนอื่นต่อไป แม้กระทั่งในบทภาวนาที่สอนให้บรรดาศิษย์และอัครสาวกสวด ในตอนท้ายก็ยังรวมการวิงวอนขอเพื่อให้เรารู้จักและสามารถให้อภัยแก่ผู้อื่นเหมือนกับที่ได้รับการอภัย

ในพระธรรมล้ำลึกปีศาจของพระองค์ ทรงเผยและทรงสอนให้ประชากรใหม่รู้จักให้อภัยเช่นกัน เมื่อในพระวาจาสุดท้ายทรงวิงวอนพระบิดา “โปรดให้อภัยแก่คนเหล่านี้ (ที่ทำให้พระองค์ต้องตาย) เพราะพวกเขาไม่รู้หรือว่า กำลังทำอะไรอยู่” ในห้วงเวลาสำคัญที่สุดของเหตุการณ์ของความรอด จึงเป็นการเผยแสดงที่สำคัญที่สุดของธรรมล้ำลึกของการให้อภัย ของการสถาปนาความสัมพันธ์ในพันธสัญญาใหม่ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ในที่ซึ่งความรักของพระเจ้าเอาชนะบาปและความตาย ด้วยการให้อภัย

1.3 พระเยซูเจ้าตรัสสอนประชากรใหม่ให้เป็นผู้รู้จักให้อภัย

สารนี้ของการให้อภัยจึงถูกประกาศออกไปในโลกทุกครั้งที่เราเห็นกางเขนที่มีพระเยซูเจ้าตั้งอยู่ ทุกครั้งที่เราร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และเป็นการเน้นย้ำให้ประชากรรู้จักให้อภัย โดยเริ่มต้นจากการรู้จักไม่ตัดสินพิพากษาคนอื่น แต่เริ่มต้นด้วยความเข้าใจ และการให้อภัยที่นำไปสู่ชีวิตใหม่ เพราะความชอบธรรมของประชากรใหม่ไม่ได้เกิดจากการถือตามบทบัญญัติ นั่นคือ จากความสามารถในการเป็นคนดี แต่ประชากรใหม่เป็นผู้ชอบธรรมได้ เพราะ “ความเชื่อในพระคริสตเยซู” ความเชื่อซึ่งทำให้เกิดการให้อภัย และเกิดกำลังที่จะดำเนินชีวิตใหม่ตามความเชื่อนั้นด้วยความเป็นสุข

หญิงคนนั้นและเราเองถูกตราหน้าว่าเป็นคนชั่วเพราะ “ไม่สามารถถือตามบทบัญญัติ” และไม่มีใครถือตามบทบัญญัติได้หากไม่ได้เกิดใหม่ในความเชื่อและได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยชีวิตใหม่ของพระคริสตเจ้า จนกล่าวได้ว่า เพราะกางเขนที่พระเยซูเจ้าถูกตรึง “ข้าพเจ้าก็ถูกตรึงไปพร้อมกับพระคริสตเจ้า และเวลานี้มีชีวิตอยู่จริง แต่มิใช่ข้าพเจ้าที่มีชีวิตอยู่อีกต่อไป แต่เป็นพระคริสตเจ้าที่มีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ข้าพเจ้าดำรงชีวิตนี้อยู่ในร่างกายในขณะนี้ เป็นการมีชีวิตอยู่ในความเชื่อถึงพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงรักข้าพเจ้า และทรงมอบพระองค์เพื่อข้าพเจ้า” (กท 2: 19-21) จนกว่า เมื่อเราทุกคนตระหนักถึงความจริงข้อนี้ เราก็จะรู้จักมองพี่น้องในสายตาของความเข้าใจ และการให้อภัยที่พระเยซูเจ้าสอนก็

กลับเป็นหนทางที่เป็นไปได้ และทำให้ประชากรทุกคน ดำเนินชีวิตใหม่ด้วยกันอย่างมีความสุข “เพราะความเชื่อช่วยเจ้าให้รอดแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด”

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

พระเยซูเจ้าทรงให้อภัยบาปเราทุกคน ดังนั้น ควรสร้างบรรยากาศของความยินดี บรรยากาศของการยกโทษซึ่งกันและกัน บรรยากาศของความเป็นกันเอง การยอมรับ ความผิดของตนเอง การขอ และการให้อภัย...

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ควรให้เวลากับภาคสารบาปมากขึ้น โดยเน้นการอภัย
- บทรำวิงวอน และบทสารภาพบาปควรไปในทางเดียวกัน
- การขอโทษซึ่งกันและกัน ควรทำในโอกาสนี้ด้วย

ภาควจนพิธีกรรม

- บทอ่านที่1 ควรเป็นแบบการ “เล่าเรื่อง” มากกว่าอ่าน เพื่อให้เห็นบรรยากาศ และเข้าใจในเหตุการณ์อย่างลึกซึ้งมากขึ้น
- บทเทศน์ ของพระสงฆ์ควรเน้นการสำนึก-การยกโทษ-การกลับใจอย่างแท้จริง

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- บทขอบพระคุณ ควรเน้นการที่พระเจ้าทรงอภัยโทษแก่บรรพบุรุษของชาวยิวของเราแต่ละคน เพื่อให้มีชีวิตอย่างสมบูรณ์
- ภาครับศีลควรปลุกจิตสำนึกว่า ผู้ที่ขอโทษพระเจ้า และยกโทษให้เพื่อนพี่น้อง มีสิทธิ์สมควรได้รับพระกายของพระองค์ และให้บังเกิดชีวิตในตัวของผู้นั้น

ปิดพิธี

- สร้างบรรยากาศของการอภัย และเป็นพี่น้องกัน

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

โทษของบาป คือ ความตาย แต่พระเยซูเจ้าทรงให้อภัยบาป เพราะฉะนั้น พระองค์ทรงประทานชีวิตให้พร้อมกับการอภัยบาป คริสตชนทุกคนได้รับการอภัยบาป อาศัยอำนาจที่พระเยซูเจ้าประทานให้พระศาสนจักร และพระศาสนจักรมอบให้เป็นหน้าที่ของพระสงฆ์

3.1 ท่าทีของคริสตชน

คริสตชนที่ได้รับการอภัยบาปจากพระเจ้าแล้ว รู้สึกเหมือนมีชีวิตชีวา มีความชื่นชมยินดี เพราะพระเจ้ายกบาปให้ ประทานชีวิตใหม่ให้ ดังนั้น พวกเขาจึงควรมีท่าทีแห่งการยอมรับการอภัยจากพระองค์ เป็นทุกข์ถึงบาป และกลับใจอย่างแท้จริง โดยคำนึงถึงความรักและพระเมตตาที่มีต่อพวกเขา

3.2 การดำเนินชีวิต (ตามท่าที)

การกลับใจของคริสตชนไม่เป็นเพียงแค่ว่า “ปากและคำพูด” แต่ต้องเริ่มจาก “จิตใจที่รู้สำนึก” ในความน่ารังของบาป และความตั้งใจจริงในการชดเชยใช้โทษบาปที่เป็นรูปธรรม เพราะการปฏิบัติกิจใช้โทษบาปในที่พึงแก้บาป (ในการสารภาพบาป) ไม่เพียงพอต่อคริสตชนที่ต้องการกลับใจอย่างแท้จริง การกำหนดกิจใช้โทษบาปอื่นๆ ที่ตนเองเลือกก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้การกลับใจมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาทิตยที่ 12 เทศกาลธรรมดา

พระเยซูเจ้าคือพระคริสต์ของพระเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้าคือผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมา

ท่าทีคริสตชน : ต้อนรับพระเยซูเจ้าด้วยการเชื่อในพระวาจาของพระองค์

การดำเนินชีวิต : ปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับความเชื่อในพระเยซูเจ้า

บทนำ

ตลอดสองอาทิตย์ที่ผ่านมา เราได้สัมผัสกับความจริงเกี่ยวกับความรอดที่ว่า พระเจ้าทรงส่งพระเยซูเจ้ามาเป็นผู้ประทานชีวิตและการให้อภัย ในวันนี้ ตัวเราจึงถูกท้าทายจากพระวาจาด้วยคำถามที่ว่า “ท่านคิดว่า เราเป็นใคร” เป็นคำถามที่แตะต้องความคิดและการกระทำในเบื้องลึกทุกอย่างของเรา เป็นคำถามที่เปิดทางให้เลือกเพียงแค่สองทาง “เชื่อหรือไม่เชื่อ” และในแต่ละคำตอบ มีผลตามที่เป็นเรื่องเป็นเรื่องตายสำหรับตัวเราอยู่ “ใครเชื่อผู้นั้นมีชีวิต ใครไม่เชื่อผู้นั้นต้องพินาศ” เพราะความชอบธรรมไม่ได้เกิดจากการถือตามพระบัญญัติ และไม่มีใครชอบธรรมได้ถ้าเทียบกับพระบัญญัติ แต่ความชอบธรรมเกิดจากความเชื่อในพระเยซูเจ้าว่าพระองค์เป็นพระคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาทำให้แผนการของความรอดสำเร็จจริงในพระธรรมล้ำลึกปัสกา

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ศคย 12:10-11	เขาทั้งหลายจะมองดูผู้ที่พวกเขาเองได้แทง
เพลงสดุดี	สดด 63	โหยหาพระเจ้า
บทอ่านที่ 2	กท 3:26-29	ท่านทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปในพระคริสต์เจ้า ก็สวมพระคริสต์เจ้าไว้
พระวรสาร	ลก 9:18-24	พระองค์เป็นพระคริสต์เจ้า-บุตรแห่งมนุษย์ จะต้องรับทรมานมากมาย

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสต์เจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าถูกตรึงบนกางเขน

ในคำของประกาศกเศคาริยาห์ จะมีประกาศกอีกคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าจะส่งมา ในประกาศกคนนั้น พระเจ้าจะ “เทจิตของความเมตตากรุณาและการอ้อนวอน” ลงในจิตใจของท่าน

แต่ประกาศกผู้นั้นจะถูกแทง และผู้คนจะไว้ทุกข์เหมือนการไว้ทุกข์ให้กับลูกคนเดียวที่ต้องตาย เป็นการไว้ทุกข์อย่างใหญ่หลวงในกรุงเยรูซาเล็ม เหมือนการไว้ทุกข์เพื่อฮาดีดริมโมน ที่ราบเมกิดโดน

และวันหนึ่ง มีชายคนหนึ่งเดินสอนธรรมบริเวณทะเลสาบกาลิลี ไปจนถึงบริเวณแม่น้ำจอร์แดน ไปจนถึงเยรูซาเล็มและถูกตรึงกางเขนและถูกแทงที่สีข้าง ในขณะที่สอนอยู่ ได้รักษาคนเจ็บป่วย รักษาคนโรคเรื้อน รักษาคนใบ้และผู้ถูกผีสิง จนกระทั่งปลุกคนตายให้กลับคืนชีพ จนมาวันหนึ่ง คนผู้นี้ถูกจับด้วยข้อกล่าวหาว่า มาก่อนทำลายศาสนายิวที่ยึดมั่นและเชื่อว่า พระเจ้าจะทรงไถ่กู้ประชากรให้พ้นจากอำนาจของศัตรูถ้าประชากรถือตามพระบัญญัติและธรรมประเพณีอย่างเคร่งครัด โดยที่ชายคนนี้ก็กลับสอนว่า “อาณาจักรของพระเจ้ามาถึงแล้ว จงกลับใจและเชื่อในข่าวดี” ด้วยข้อหาของการทำลายศาสนา ชายคนนี้ก็ถูกส่งตัวขึ้นศาลโรมันด้วยข้อหาเป็นผู้ก่อการกบฏ เป็นอันตรายคุกคามอำนาจของชาวโรมันผู้ยึดครองปาเลสไตน์อยู่ในขณะนั้น ถึงแม้ว่า ศาลจะไม่เห็นความผิดตามข้อกล่าวหา แต่ชายคนนี้ก็ถูกตัดสินโทษประหารชีวิตด้วยการตรึงบนกางเขน และก่อนตายถูกแทงที่สีข้าง และคนที่แทงก็มองดูผู้ที่ถูกเขาแทง

1.2 พระเยซูเจ้าตรัสถามว่า “ท่านคิดว่า เราเป็นใคร?”

ชายคนนั้นชื่อเยชู และมีอยู่วันหนึ่ง ท่านได้ถามศิษย์ที่เดินติดตามไปด้วยว่า “คนอื่นคิดว่าเราคือใคร” คนสมัยนั้นคิดว่า ท่านคือเอลียาห์ เพราะเพิ่งทำให้ลูกชายของหญิงหม้ายเมืองนาอินฟื้นจากความตาย เหมือนกับที่เอลียาห์วอนขอชีวิตให้กับลูกชายของหญิงหม้ายที่เมืองซาเลปทา บางคนคิดว่าท่านเป็นยอห์นผู้โปรดศีลล้างที่กลับมาเกิดใหม่ เพราะท่านมาสอนให้กลับใจและเป็นทุกข์ถึงบาปเหมือนกับยอห์น และท่านก็ถามศิษย์ผู้ใกล้ชิดคิดว่า “แล้วพวกท่านคิดว่าเราเป็นใคร” ศิษย์ผู้ใกล้ชิดก็ตอบว่า “ท่านคือพระคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมา” และท่านก็บอกพวกเขาว่า ใช่ เราคือพระคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาตามพระสัญญา และ “บุตรแห่งมนุษย์จะต้องรับทรมานมากมาย ไม่เป็นที่ยอมรับจากผู้ปกครองบ้านเมืองจากปุโรหิตและธรรมจารย ต้องถูกประหาร แต่จะกลับเป็นขึ้นมาใหม่ในวันที่สาม” และก็เป็นเช่นนั้น เพราะชายคนที่ชื่อเยชู ถูกตรึงกางเขน และพวกศิษย์เหล่านี้ได้ประกาศว่าท่านกลับเป็นขึ้นมาจริง

วันนี้ ชายคนเดียวกันนี้ถามเราแต่ละคนว่า “ท่านคิดว่า เราเป็นใคร” และเสริมอีกว่า ถ้าท่านเชื่อว่าเราเป็นพระคริสต์เจ้า “และอยากตามเรามา จงสละตนเอง แบกกางเขนของตนทุกวันและติดตามเรา เพราะผู้ที่อยากมีชีวิตรอด จะสูญเสียชีวิตนั้น ส่วนคนที่ยอมตายเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะรอดชีวิต”

เมื่อพระองค์ยืนยันว่า พระองค์คือพระคริสต์ พระองค์หมายถึงผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาเพื่อทำให้แผนการของความรอดสำเร็จจริง พระคริสต์เจ้าคือพระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าตรัสสัญญา

ว่า จะเป็นผู้ที่พระองค์ทรงส่งมา มาทำให้พระสัญญาทุกข้อสำเร็จ ไม่ว่าพระสัญญากับอาอัมและเอวา พระสัญญาโนอาห์และอับราฮัม พระสัญญาผ่านทางโมเสส พระสัญญาผ่านทางประกาศกทั้งหลาย เพียงแต่ว่า พระคริสตเจ้าทรงทำให้พระสัญญานั้นกลับเป็นจริง ผ่านทางความตาย ไม่ใช่ผ่านทางอำนาจ และในแง่นี้ พระเยซูทรงเรียกพระองค์เองว่า “บุตรแห่งมนุษย์” คือผู้ที่ได้รับบัพทบาทและอำนาจในปัจจุบัน แต่จะต้องพบกับชะตากรรมอันเลวร้ายในบั้นปลายชีวิต และการยอมรับพระองค์ได้ จะต้องผ่านการยอมรับว่า พระองค์กลับคืนพระชนม์ชีพในวันที่สาม ซึ่งเป็นเหตุการณ์ของความเชื่อ ที่สัมผัสไม่ได้โดยตรงในประวัติศาสตร์

1.3 ความเชื่อในพระคริสตเจ้าทำให้เราเป็นบุตรของพระเจ้า

และมีคนหนึ่งที่ได้เชื่อและประกาศความเชื่อของตนเองแม้ว่า เขาจะไม่ได้เห็นได้สัมผัสกับพระเยซูขณะยังมีชีวิต คนนั้นคือเปาโล ผู้ซึ่งเขียนถึงชาวกาลาเทียว่า “พวกท่านทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้า อาศัยความเชื่อในพระคริสตเยซู”

คำถามนั้นจึงย้อนกลับมาหาเราในวันนี้ และหากเราเชื่อว่า ชายที่ชื่อเยซูคือพระคริสตเจ้า ผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาเพื่อทำให้พระสัญญาในพระธรรมเดิมทั้งหมดกลับเป็นจริง เราก็ถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตให้สอดคล้อง “เพราะทุกคนที่เชื่อและรับศีลล้างบาปในพระคริสตเจ้า ก็สวมใส่พระคริสตเจ้าเป็นอาภรณ์” มองดูจึงไม่มี “ยิว กรีก ไม่มีทาสหรือไท ไม่มีชายหรือหญิง เพราะทุกคนเป็นคนเดียวกันในพระคริสตเยซู และถ้าท่านเป็นของพระคริสตเจ้า ก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัมและเป็นทายาทตามพระสัญญา” เพราะพระคริสตเจ้าคือผู้ที่ทำให้พระสัญญาทุกประการของพระธรรมเดิมที่พระเจ้าตรัสกับมนุษย์กลับเป็นความจริง

การรู้จักและเชื่อในพระคริสตเจ้าจึงเป็นเรื่องของการกระทำ ไม่ใช่เรื่องของการเปลี่ยนแปลงเพียงแค่ว่าความคิด และเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เท่าที่ ซึ่งเป็นท่าทีของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหมือนกับเป็นคนเดียวกัน เพราะเรา “สวมใส่พระคริสต์ เหมือนสวมใส่เสื้อ” ทำให้เราเป็นเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นคริสต์ เป็นพุทธ เป็นไทยเป็นอื่น เป็นคนรวยคนจน คนดีคนไม่ดี เพราะไม่ใช่เราอีกต่อไปที่มีชีวิต แต่เป็นพระคริสต์ที่เราเชื่อ ที่มีชีวิตอยู่ในตัวเรา ทำให้เราทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้าเหมือนกัน

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

ประดับตกแต่งหน้าวัด หรือหน้าพระแท่น หรือตู้ศีล ด้วยคำพูดตัวใหญ่ๆ “เราคือใคร?” เพื่อให้ทุกคนที่มาร่วมพิธีได้หาคำตอบจากคำถามที่ว่า “ท่านคิดว่า เราคือใคร?” หรืออาจจะมีการแห่พระวรสารทั้ง 4 โดยให้นั้นพระวรสารที่บรรจุพระประวัติของพระเยซูเจ้า

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- แทนพระคัมภีร์ หรือ พระวรสารทั้ง 4 ในขบวนแห่ด้วย
- พิธีกร ควรเน้น หรือตั้งคำถามท้าทาย “เราคือใคร?”
- พระสงฆ์ท้าทายสัตบุรุษด้วยคำพูดของพระเยซูเจ้า “สันติสุขจงอยู่กับพวกท่าน” ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม มองดูทุกคน

ภาควจนพิธีกรรม

- ควรให้ผู้อ่านใช้การ “เล่า” แทนการอ่านธรรมดาๆ
- บทเทศน์ ควรจะให้มีการแบ่งปันความคิดจากสัตบุรุษว่า “พวกท่านคิดว่าพระเยซูเจ้าคือใคร?” และเน้นความเชื่อของผู้เทศน์ในองค์พระเยซูเจ้า
- บทภาวนาของมวลชน ควรสวดให้ความเชื่อในปัจจุบันด้วย
- บทข้าพเจ้าเชื่อควรแยกให้เห็นเป็นข้อๆ ว่าพระเยซูเจ้าคือใคร

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- การแห่ของถวาย ควรเปิดโอกาสให้ถวายความตั้งใจ และความคิดเกี่ยวกับความเชื่อที่มีชีวิต
- บทขอบพระคุณ ควรบรรจุเรื่องราวชีวิตของพระเยซูเจ้าทั้งครบ
- พิธีรับศีล ควรเน้นการรับพระกายของพระเยซูในภาคที่เป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้

ปิดพิธี

- เน้นการไปปฏิบัติตามความเชื่อในชีวิตประจำวัน
- เพลงจบพิธีควรเป็นการตอกย้ำในมิติแห่งความเชื่อในพระคริสตเจ้า

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

เรารู้จักพระคริสตเจ้าอาศัยพระวรสาร โดยที่เราไม่ได้สัมผัสกับพระองค์เหมือนบรรดาอัครสาวกได้รับโอกาสนั้นๆ แต่เราก็มั่นใจและเชื่อว่าพระองค์คือใคร และความเชื่อในพระองค์ไม่มีทางผิดพลาดได้ ดังนั้น การรู้จักพระองค์นำเราแต่ละคนให้ค้นคว้าและศึกษาถึงตัวของพระองค์อย่างลึกซึ้งมากขึ้น

3.1 ท่าทีของคริสตชน

คริสตชนควรมีท่าทีของการต้อนรับพระองค์อย่างที่พระองค์เป็น อย่างที่เรานิยามพระองค์อย่างที่เราแต่ละคนเข้าใจในพระองค์ ถ้าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระบุตรของพระเจ้า เราต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงช่วยให้พ้นบาปได้ นี่เป็นขั้นตอนแรกของการเชื่อในพระองค์ การเชื่อด้วยใจเป็นท่าทีแรกของคริสตชน

3.2 การดำเนินชีวิต (ตามท่าที)

การปฏิบัติตนของคริสตชน ให้สอดคล้องกับความเชื่อในพระเยซูเจ้า มีหลายวิธีด้วยกัน ตัวอย่างเช่น

- การศึกษาประวัติของพระองค์
- การอ่านข้อเขียนหรือหนังสือที่เกี่ยวกับพระองค์
- การสวดภาวนาต่อพระองค์เป็นประจำ และสม่ำเสมอ
- การแบ่งปันเรื่องราวของพระองค์ที่เราเชื่อแก่ผู้อื่นรอบข้าง

ซึ่งวิธีการเหล่านี้ทำให้เราเข้าถึงพระองค์มากยิ่งขึ้น

อาทิตยที่ 13 เทศกาลธรรมดา

ความตั้งใจแน่วแน่ในการสถาปนาพระอาณาจักรพระเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้า ทรงซื้อสัตย์ต่อภารกิจที่ได้รับ

ท่าทีคริสตชน : ความไม่ลังเล

การดำเนินชีวิต : การปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูเจ้าด้วยความตั้งใจแน่วแน่

บทนำ

การหันหลังกลับและเดินจากไปโดยปราศจากความเด็ดเดี่ยว เกิดขึ้นได้ง่ายในทุกครั้งที่เราพบกับความยากลำบาก ชีวิตคริสตชนถูกเรียกให้ติดตามพระเยซูเจ้าด้วยความพร้อมและตั้งใจที่จะเป็นสานุศิษย์ของพระองค์อย่างแท้จริง แต่พระองค์ก็ได้ทรงมอบอิสรภาพให้กับเราคริสตชนในการเลือก ซึ่งพระเยซูเจ้าไม่ได้คาดหวังที่จะได้จำนวนคริสตชนมากมาย แต่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะได้ผู้ติดตามพระองค์ที่มีความพร้อมที่จะทำทุกอย่างตามที่พระองค์ประสงค์ให้พวกเขาได้กระทำด้วยดวงใจที่เด็ดเดี่ยวและมั่นคงในการติดตามพระองค์อย่างแท้จริง จากพระวาจาพระเจ้าโดย นักบุญลูกาวันนี้ “จงตามเรามาเถิด” จึงเป็นเรื่องท้าทายบรรดาศิษย์และคริสตชนทุกคน

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	1 พกษ 19 : 16ข, 19-21	เอลีซาก็ลุกขึ้นตามเอลียาห์ไป
เพลงสดุดี	สดด 16	พระเจ้าทรงเป็นส่วนมรดกของข้าพเจ้า
บทอ่านที่ 2	กท 4 : 31ข-5 : 1, 13-18	ท่านได้รับเรียกมาสู่อิสรภาพ
พระวรสาร	ลก 9 : 51-56	พระองค์ทรงตั้งพระทัยแน่วแน่จะไปกรุงเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าตามท่านไป ไม่ว่าจะท่านจะไปทางใด

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้าผู้รับมอบหมายภารกิจด้วยความซื่อสัตย์

ภารกิจหลักอย่างหนึ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทรงรับมอบหมาย คือการเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้าในโลกนี้ พระองค์ทรงกระทำตามหน้าที่ของพระองค์ ด้วยชีวิตที่เป็นแบบอย่าง ด้วยการท้าทายบุคคลต่างๆ ที่จะมาเป็นผู้ร่วมส่วนในภารกิจที่พระองค์ได้ทรงรับมอบหมาย และภารกิจดังกล่าวนี้มาถึงเราทุกคนโดยอาศัยศีลล้างบาป จึงเป็นหน้าที่หนึ่งสำหรับคริสตชน ที่จะมีส่วนร่วมในภารกิจที่จะเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้า

1.2 พระเยซูเจ้าผู้นำที่มีความเด็ดเดี่ยว

พระเยซูเจ้าทรงให้แนวทางในการเป็นผู้ติดตามพระองค์ ซึ่งเรียกร้องความเด็ดเดี่ยว มั่นคงในการตอบรับการเลือก และเรียกของพระองค์ แม้จะรู้ถึงการได้มาซึ่งการติดตามพระองค์ อาทิเช่น ความยากลำบาก, การกดขี่ข่มเหง, ถูกเหยียดหยาม, การสละทรัพย์, เงินทอง, บิดามารดา และละทิ้งทุกสิ่งเพื่อติดตามพระเยซูเจ้า การติดตามพระองค์เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองการทำทายเป็นการเรียกของพระ และทันทีที่พ้นไต่ด้วยความเด็ดเดี่ยว เช่น “เอลีซาลุกขึ้นตามเอลีซาห์ไป” บุคคลที่คิดจะตามพระองค์ จะต้องทนกับอุปสรรค แม้แต่พระเยซูเจ้าเอง คำพูดเชิญชวนของพระองค์ “จงตามเรามาเถิด” ดูเหมือนจะทำให้สานุศิษย์ลังเลใจมากกว่าเสียอีก พระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องให้มีความเชื่อมั่นและไว้วางใจ เพราะภารกิจของพระองค์นั้นสำคัญกว่า แรงด้นกว่าสิ่งต่างๆ ในโลกนี้ สิ่งสร้างทั้งหลายกำลังรอคอยการปรากฏอย่างแท้จริงของพระอาณาจักรของพระเจ้า ในชีวิตและหมู่คณะคริสตชน โลกเป็นเหมือนคนป่วยที่คอยหมอ คอยยาเพื่อมาบำบัดรักษาพวกเขาอย่างรวดเร็วและอย่างดีที่สุด ดังนั้น พระเยซูเจ้าจึงทรงเรียกร้องผู้ติดตามพระองค์ให้มีความมั่นคงเด็ดเดี่ยวในการทำหน้าที่เสริมสร้างพระอาณาจักรของพระองค์ในโลกนี้ เมื่อคนหนึ่งจับคันทัน แต่หันกลับไปมองข้างหลัง จะทำให้เขาไม่เหมาะสมสำหรับพระอาณาจักรของพระเจ้า

1.3 พระคริสตเจ้าผู้อยู่เคียงข้างทุกคน

พระเยซูเจ้ามิใช่แค่ท้าทาย และเป็นผู้นำที่เด็ดเดี่ยวเท่านั้น แต่พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างบรรดาศิษย์เสมอ ทรงสอนเขาให้ดำเนินชีวิตในความรัก “จงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” ด้วยความผูกพันและอยู่เคียงข้างด้วยความรักนี้จะทำให้ภารกิจของพระองค์สำเร็จไป

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศของการฉลองเป็นการขอบพระคุณพระที่ทรงเรียกและเลือกแต่ละคนให้เป็นศิษย์ติดตามพระองค์โดยผ่านทางศีลล้างบาป และหล่อเลี้ยงและแนะนำแต่ละคนด้วยพระวาจาของพระองค์ ซึ่งเชิญชวนให้แต่ละคนเป็นผู้ที่จะติดตามพระองค์อย่างเด็ดเดี่ยวในการเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้า จึงเป็นโอกาสทำให้แต่ละคนมองดูชีวิตถึงการตอบรับเสียงเรียกของพระองค์ พระคุณและพระพรต่างๆ ในชีวิตว่าแต่ละคนได้ใช้ในการติดตามพระเยซูเจ้าด้วยความเด็ดเดี่ยวและเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้ามากขึ้นแค่ไหน

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ ประกาศหัวข้อ และสาระสำคัญ
- คำทักทาย อาจจะใช้จากพระวรสาร “ใครที่เอามือจับคนไถแล้วเหยียดหลัง ผู้นั้นก็ไม่เหมาะสมกับพระอาณาจักรของพระเจ้า” เพื่อเชิญชวนและท้าทายให้ติดตามพระเยซูเจ้าอย่างแท้จริง
- พิธีสารภาพบาป เชิญชวนให้คิดถึงการที่แต่ละคน ที่ยังไม่ได้ประพาศิตนเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า

ภาควจนพิธีกรรม

ช่วงของการรับฟังและรำพึง

- พิธีกรอ่านบทนำและเชิญชวนให้แต่ละคนฟังพระวาจาด้วยความตั้งใจ เพื่อพระวาจาเป็นอาหารหล่อเลี้ยงและคำแนะนำบุคคลที่จะเป็นผู้ติดตามพระองค์
- บทเทศน์ เชิญชวนและท้าทายในการติดตามพระเยซูเจ้าด้วยใจที่อิสระและเด็ดเดี่ยวในทุกรูปแบบของชีวิต

ช่วงตอบรับพระวาจา

- บทภาวนาของมวลชน ควรเสริมภาวนาเพื่อกระแสรีบเร่งสำหรับพระสงฆ์ นักบวชให้ติดตามพระเยซูอย่างแท้จริง

ภาควิชาขอบพระคุณ

- ร้องเพลง “บทข้าแต่พระบิดา” โดยเชิญชวนให้คิดถึงชีวิตของพระเยซูเจ้า ที่ทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา

ปิดพิธี

- เชิญชวนและท้าทายให้กล้าที่จะติดตามพระเยซูเจ้าด้วยความเด็ดเดี่ยว

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ในชีวิตของแต่ละคนมีการท้าทายมากมายในชีวิตที่เป็นอุปสรรค เป็นการเชิญชวนที่จะทำให้เราต้องเหลียวหลังจากคั่นไถหรือภารกิจที่เรากระทำอยู่กับพระเยซูเจ้า ซึ่งทำให้เราไม่สามารถติดตามพระเยซูเจ้าได้อย่างเต็มที่ด้วยความเด็ดเดี่ยว ในชีวิตจริงหลายครั้งอาจทำให้คริสตชนหลายคนบอกกับพระเยซูเจ้าว่า เดี่ยวก่อน ขอเวลาหน่อย พรุ่งนี้ก็แล้วกัน ฯลฯ เมื่อเสร็จภารกิจของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็จะติดตามพระองค์ ข้าพเจ้าก็จะทำงานของพระองค์แต่การเป็นศิษย์ติดตามพระองค์อย่างแท้จริง ต้องเป็นการพร้อมทันทีและเด็ดเดี่ยว ที่จะไปและทำงานกับพระองค์โดยไม่มีข้อแม้

3.1 ท่าทีของความไม่ลังเล

พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างของการกระทำ และการติดตามน้ำพระทัยของพระบิดาเจ้า ด้วยชีวิตที่เต็มไปด้วยความยินดี และด้วยใจอิสระ บัดนี้พระองค์ให้ทางเลือก การท้าทาย การเชิญชวนแต่ละคนในการติดตามหนทางของพระองค์ ด้วยความซื่อสัตย์และเด็ดเดี่ยว ไม่บังคับให้ยอมรับ แต่ให้อิสระในการยอมรับหรือเดินจากไป ซึ่งถ้าใครคิดจะอยู่กับพระองค์ ก็ต้องพร้อมที่จะสละทุกสิ่ง เพื่อเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระองค์ โดยที่เราจะไม่ลังเล หรือสงสัยประการใด

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

ทุกชีวิตมีการเลือก มีการตัดสินใจ ที่จะทำอะไรสักอย่าง การเป็นศิษย์ติดตามพระเยซูเจ้า ก็ต้องเลือกและตัดสินใจติดตามพระองค์อย่างจริงจัง ดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างเปิดเผย การแสดงออกและแสดงตนว่าเป็นคริสตชนโดยที่ไม่มีความละอายอย่างใด

อาทิตยที่ 14 เทศกาลธรรมดา

อาณาจักรพระเจ้าอยู่ใกล้ท่านแล้ว

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้า ทรงส่งศิษย์ออกไปประกาศ
ความรอด

ท่าทีคริสตชน : พร้อมรับภารกิจ

การดำเนินชีวิต : ดำเนินชีวิตตามภารกิจของการเป็นศิษย์ ไม่ว่าจะต้อง
ประสบกับปัญหาและอุปสรรคเพียงใด

บทนำ

ในบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโรมกล่าวว่า คนหนึ่งจะสามารถมีความเชื่อในพระคริสตเจ้าได้ ถ้าเขาได้รับและได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับพระองค์ ดังนั้นความเชื่อเรียกร้องการเติบโตด้วยการสั่งสอน และด้วยการประกาศ แต่ยังมีประชาชนจำนวนมากที่ยังไม่เคยได้ยินและรู้จักพระเยซูเจ้า คริสตชนจึงถูกเรียกร้องและทำหน้าที่ประกาศความรักของพระเยซูเจ้า ประกาศอาณาจักรของพระเจ้า ในบทพระวรสารเริ่มต้นโดยการแสดงถึงความต้องการผู้ร่วมงานยิ่งจำนวนมากที่จะมาร่วมงานกับพระองค์ในการประกาศข่าวดี โดยที่พระองค์จะอยู่เคียงข้างพวกเขาเสมอ

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 66 : 10-14	เราจะบันดาลให้สันติสุขหลังไหลมาสู่เธอเหมือนแม่น้ำ
เพลงสดุดี	สดด 66	ทั่วพื้นพิภพจงส่งเสียงชื่นบานถวายพระเจ้าเกิด
บทอ่านที่ 2	กท 6 : 14-18	ข้าพเจ้ามีรอยประทับตราของพระเยซูเจ้าอยู่ในกายข้าพเจ้าแล้ว
พระวรสาร	ลก 10 : 1-12, 17-20	สันติสุขของท่านจะอยู่กับเขา

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้าผู้ดำเนินภารกิจแห่งความรอดพ้น

ภารกิจของพระเยซูเจ้ายังคงดำเนินอยู่ต่อไป ในขณะที่คริสตชนหลายคนยังไม่ได้ตระหนักถึงชีวิต และอาณาจักรของพระเจ้าที่อยู่ใกล้เข้ามาแล้ว หลายคนยังไม่รู้จักพระนามของพระองค์และข่าวดีแห่งความรอดพ้น พระองค์ยังคงต้องทำหน้าที่นำความรอดพ้นสู่มวลมนุษย์ ด้วยการส่งผู้ร่วมงานออกไปประกาศข่าวดีเกี่ยวกับความรอดพ้นนี้ **การประกาศจึงเป็นเรื่องและหน้าที่ของเราคริสตชนแต่ละคน** มันคงไม่เพียงพอที่จะมีแต่ความเชื่อเท่านั้นในฐานะคริสตชนคนหนึ่ง หรือคงไม่เพียงพอที่จะรักษาบทบัญญัติต่างๆ แต่ต้องเชื่อในคำสัญญาของพระเจ้าจะเป็นจริง โดยการปฏิบัติและกล่าวประกาศในชีวิตของคริสตชนแต่ละคน เหมือนดังที่พระเยซูเจ้าผู้เป็นแบบอย่างที่ดีเลิศด้วยตัวของพระองค์เอง

1.2 พระคริสต์เป็นผู้นำสันติที่แท้จริง

การประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้าที่กำลังใกล้เข้ามาแล้ว เป็นการเปิดเผยแผนการณ์แห่งความรอดพ้น และนำพระเยซูเจ้าสู่พวกมนุษยชาติ **ผู้ที่ประกาศนั้นได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระวาจาของพระองค์** ความมั่นใจ การสถิตอยู่ของพระองค์ในทุกๆ ที่ที่พวกเขาจะออกไปประกาศข่าวดี เขาจะเป็นผู้นำความรัก สันติภาพสู่ทุกคนที่เปิดใจกว้างต้อนรับพระวาจา ซึ่งเป็นข่าวดีแก่ทุกคนที่ยังอยู่ห่างไกล และยังไม่รู้เกี่ยวกับข่าวดีอันยิ่งใหญ่นี้

1.3 พระคริสต์ผู้ให้คำสัญญาแห่งความรอดพ้น

พระเยซูเจ้าบุคลิกที่เปี่ยมด้วยความรัก และเมตตา **พระองค์ทรงสร้างความมั่นใจให้แก่บรรดาประกาศกและผู้ติดตามพระองค์** พระองค์ทรงให้ความหวังและความมั่นใจ ถึงผลแห่งการทำงานเพื่อพระองค์ พวกเขาจะไม่ถูกทอดทิ้ง จะไม่ถูกสบประมาท เหมือนดังในโลกปัจจุบันนี้ ที่ต้องพบกับความยากลำบากในการติดตามพระองค์ พระองค์จะทรงดูแลและอวยพรบุคคลที่ติดตามและทำงานในนามพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเขา แต่จะทรงค้ำชู ดูแล เป็นกำลังใจ จดจำชื่อพวกเขาไว้ในเมืองสวรรค์ คริสตชนแต่ละคนจึงต้องตระหนักและเต็มเปี่ยมด้วยหวังและมั่นใจในองค์พระเยซูเจ้า ผู้ทรงเรียกเราให้เป็นผู้ประกาศข่าวดีแห่งความรอดพ้นของพระองค์

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศของการฉลองเป็นบรรยากาศแห่งการเชิญชวนให้มีส่วนร่วมในการประกาศข่าวดีที่เต็มไปด้วยความหวังและภูมิใจที่ได้พระเยซูเจ้ามาครอบครอง และให้ทุกคนได้ตระหนักถึงการที่ทุกคนจะต้องร่วมมือกันประกาศและเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้า มองถึงความต้องการต่างๆ ในพระศาสนจักรที่ยังรอความช่วยเหลือ และการมีส่วนร่วมของคริสตชน ที่ถูกเรียกให้เป็นผู้ติดตามพระเยซูเจ้า

นอกจากนี้อาจจะจัดบรรยากาศแห่งการเชิญชวนเยาวชนให้มีส่วนร่วมในงานของพระศาสนจักร ที่ยังต้องการบุคคลที่เสียสละอย่างแท้จริงในการติดตามพระเยซูเจ้า

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ ประกาศหัวข้อและสาระการฉลอง
- คำทักทาย อาจจะใช้คำ “ข่าวที่จะต้องเก็บเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย” และ “อาณาจักรของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว” เพื่อเชิญชวนให้ตระหนักถึงความต้องการของพระศาสนจักร ในการเผยแผ่พระวาจา
- พิธีสารภาพบาป พิจารณาถึงความเย็นเฉยในการประกาศข่าวดีของพระองค์ในฐานะที่เราเป็นคริสตชน

ภาควจนพิธีกรรม

ช่วงรับฟังพระวาจาและรำพึง

- เชิญชวนให้อ่านบทอ่านแต่ละบทอย่างช้าๆ และด้วยความสง่า อีกทั้งมีการตกแต่งที่ประกาศพระวาจาเพื่อเชิญชวนให้เห็นถึงความสำคัญของพระวาจาและการประกาศพระวาจาของพระองค์
- บทเทศน์ ควรสรุปถึงการที่พระอาณาจักรอยู่ใกล้แล้ว แต่ยังมีอีกหลายคนที่ยังไม่รู้ และยังคงนิ่งเฉยกับชีวิตในการเป็นคริสตชน หรืออาจจะเน้นถึงการเป็นผู้ประกาศและติดตามพระเยซูเจ้า
- บทภาวนาของมวลชน ให้กลุ่มเด็กหรือเยาวชนเป็นผู้อ่านคนละข้อ เพื่อสร้างและส่งเสริมในการมีส่วนร่วมการป็นผู้ประกาศพระวาจา

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- เวลาเตรียมเครื่องบูชา อาจให้เยาวชนถวายเครื่องหมาย

หรือสัญลักษณ์ของการเป็นผู้ประกาศพระวาจาและให้ความหมายขณะที่นำมาถวาย เช่น ย่อม, ไม้เท้า, รองเท้า, พระคัมภีร์

- บทนำขอพระคุณเลือกแบบที่ 1 “พระธรรมล้ำลึกปัสกาและประชากรของพระเจ้า”
- ชั้บร้องบทประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ
- บทข้าแต่พระบิดา มีการเชิญชวนให้สวดด้วยความจริงใจและพนมมือขณะสวด
- หลังรับศีลมหาสนิท อาจใช้เวลาเงียบสักครู่หนึ่ง เพื่อเลือกข้อตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกาศพระวาจาของพระได้อย่างดี
- เน้นการไปประกาศพระวาจาด้วยความเชื่อและไว้วางใจ

ปิดพิธี

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ผู้ประกาศถึงข่าวดีของพระเยซูเจ้าในสังคมปัจจุบัน จะต้องพบกับปัญหา อุปสรรค และความยากลำบากมากมาย แต่ด้วยความมั่นใจ ว่าพระองค์จะอยู่เคียงข้างเสมอ งานอันมากมายของพระศาสนจักร ต้องเป็นหน้าที่ของเราทุกคนและแต่ละคนในฐานะคริสตชนที่จะต้องเปิดใจ ร่วมมือ น้อมรับภารกิจ และออกไปประกาศข่าวดีตามที่พระองค์จะจัดส่งเราไป

3.1 ท่าทีของความหวัง

คริสตชนที่คิดจะร่วมงานและเป็นศิษย์ติดตามพระเยซูเจ้า ต้องไม่หมดความหวังและกำลังใจในการปฏิบัติตามภารกิจที่พระองค์ทรงมอบหมายตามรูปแบบชีวิตของเขา ตรงกันข้ามกับต้องกระตือรือร้นมีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกาศข่าวดีแห่งความรอดด้วยชีวิตจริงในทุกๆ เวลา และทุกๆ โอกาส

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

ชีวิตต้องไม่หยุดที่ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ แต่จะต้องดำเนินชีวิตด้วยความไว้วางใจ และเชื่อมั่นในพระเยซูเจ้า พร้อมทำหน้าที่สานุศิษย์ของพระองค์อย่างดีที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามบทบาทของตน เช่น ความเป็นพ่อ-แม่-ลูก, ความเป็น ครู-ศิษย์, ความเป็นหัวหน้าผู้บริหาร-ความเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ร่วมงาน ฯลฯ ตามบทบาทหน้าที่ของตน

อาทิตย์ที่ 15 เทศกาลธรรมดา

บทบัญญัติในพระอาณาจักร

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้า ผู้ประทานพระบัญญัติความรักสำหรับประชากร

ท่าทีคริสตชน : รับฟัง

การดำเนินชีวิต : ดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติแห่งความรัก

บทนำ

คริสตชนเมื่อได้ชื่อว่าเป็นคริสตชนต้องปฏิบัติตน และเป็นคริสตชนอย่างแท้จริง คริสตชนไม่สามารถบอกกับทุกคนว่า ตัวเองคือใครได้ ถ้าเขาไม่ได้ปฏิบัติตาม และติดตามพระเยซูเจ้าอย่างแท้จริง เพราะมิฉะนั้นแล้ว เขาจะเป็นคริสตชนที่มีแต่ชื่อ เราจึงต้องหันมามองหน้าที่ที่เราแต่ละคนต้องทำ เนื้อที่แห่งการเป็นคริสตชนจะต้องถูกแสดง และเห็นได้ในชีวิตจริง โดยเฉพาะในบัญญัติแห่งความรัก ต้องหลั่งไหลจากดวงใจที่เต็มเปี่ยมและพร้อมที่รัก ซึ่งต้องกลับกลายเป็นท่าทีพื้นฐานของคริสตชนที่จะรักพระเจ้าเหนือกว่าสิ่งอื่น และรักเพื่อนมนุษย์ ผู้ที่ตกกระกำลำบาก ผู้ที่ขัดสน ผู้ยากจน ฯลฯ เพราะบุคคลเหล่านั้นเป็น “เพื่อนมนุษย์” เหมือนเรา

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ฉธบ 30 : 10-14	ถ้อยคำนั้นอยู่ใกล้เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ปฏิบัติตาม
เพลงสดุดี	สดด 69	ท่านผู้ต่ำต้อย จงแสวงหาเถิด แล้วจิตใจของท่านจะมีชีวิตชีวา
บทอ่านที่ 2	คส 1 : 15-20	สรรพสิ่งถูกเนรมิตสร้างมาโดยพระองค์ และเพื่อพระองค์
พระวรสาร	ลก 10 : 25-37	แล้วใครเล่าเป็นเพื่อนมนุษย์ของข้าพเจ้า

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 บทบัญญัติเอก

เพื่อเป็นคริสตชนและผู้ติดตามพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริง เราจำเป็นต้องรู้และตระหนักถึง **บทบัญญัติเอกในชีวิตคริสตชน** “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสุดใจ สุดกำลังและความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” จากในพระธรรมเก่า (เฉลยธรรมบัญญัติ) โมเสสย้ำให้ชาวอิสราเอลถือตามบทบัญญัติ “กลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเจ้าด้วยสิ้นสุดดวงใจ และสุดวิญญาณของเจ้า” แต่ในพระธรรมใหม่ (นักบุญลูกา) พระเยซูเจ้าบอกให้เรารักทั้งพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ คงเป็นสิ่งที่ยากลำบากถ้าเราบอกว่า เรารักพระเจ้า แต่ในชีวิตจริงเราไม่เคยรักเพื่อนพี่น้องอย่างแท้จริง แต่เป็นไปเพื่อผลประโยชน์หรือสังคมทางธุรกิจ ฯลฯ ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าต้องเป็นเครื่องหมายแห่งความหมายแห่งความเชื่อ และกุญแจที่จะเปิดเราแต่ละคนออกสู่ความรักที่เราต้องมีต่อผู้อื่น เพราะทุกคนเป็นพี่น้องกัน คริสตชนจึงถูกเรียกร้องให้ถือตามบทบัญญัติแห่งความรัก และประพาศิตัวเยี่ยงชาวสะมาเรียที่ดี ที่พร้อมที่จะรักรับใช้ ช่วยทุกคน แม้กระทั่งศัตรูของตัวเอง

1.2 พระเยซูเจ้าแบบอย่างแห่งความรัก

พระเยซูเจ้าทรงสอนและมอบแบบอย่างทีล้ำค่า คือ แบบอย่างแห่งความรักแก่เราแต่ละคน ความรักที่มีแต่ให้ พร้อมที่จะอภัยกับทุกคน ซึ่งพระองค์พยายามเชิญชวนให้เราดู และเลียนแบบในชีวิตของพระเยซูเจ้าเอง ความรักที่พระองค์มอบแก่เรา เป็นสิ่งที่เราจะหาได้ยาก หรือน้อยคนนักที่จะกระทำได้นั้น คือ **ความรักที่รักจนพร้อมที่จะมอบชีวิต** ทางเขนของพระองค์เป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความจริงแห่งความรักนี้ ดังในจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโคโลสี ในวันที่ว่า “พระองค์โปรดให้ทุกสิ่งมีสันติ อาศัยพระโลหิตที่ทรงหลั่งบนไม้กางเขนของพระองค์” ดวงพระทัยของพระองค์เต็มเปี่ยมด้วยความรัก ปราศจากความแค้น ความเกลียดชัง พยาบาท อย่างที่เรามนุษย์มี เมื่อมีใครต้องมาทำให้เราเจ็บช้ำเสียใจ คริสตชนมีแบบอย่างที่ดี คือ องค์พระเยซูเจ้า ดังนั้น การที่ตามบทบัญญัติแห่งความรัก จึงเรียกร้องให้เราแสดงความรักต่อพระ และเพื่อนมนุษย์ ด้วยดวงใจดวงเดียวกัน และด้วยการติดตามพระเยซูเจ้า ด้วยความรักนี้คริสตชนจึงต้องออกแรง และกระทำอย่างทีพระองค์ พูด และ กระทำ คือ รักทุกคน แม้อูเหมือนจะยากลำบาก แต่ถ้าเราต้องการติดตามพระเยซูเจ้า และยึดพระองค์เป็นแบบอย่างแห่งความรักอย่างแท้จริง คริสตชนต้องดำเนินชีวิตเป็นพยานถึงความรัก ดังที่พระองค์ทรงกระทำ เพื่อเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความรักที่เราแต่ละคนมีต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง เหมือนกับ สดุด 69 ที่เน้นว่า พระเจ้าทรงรักคนขัดสน คนขาดแคลน ฯลฯ ซึ่งเขาเป็นเพื่อนมนุษย์เหมือนเรา

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศควรเป็นบรรยากาศแห่งความรัก การมีส่วนร่วมที่จะช่วยให้คริสตชนตระหนักถึงหน้าที่ การถือตามบทบัญญัติที่พระเยซูเจ้าประทานให้อีกทั้งยังต้องช่วยส่งเสริมให้คริสตชนตระหนักถึง การส่งเสริมซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ในกลุ่มคริสตชน ด้วยและสังคมรอบๆ ไม่ว่าเขาจะเป็นใครหรือนับถือศาสนาใดก็ตาม บรรยากาศต้องช่วยให้คริสตชนมีความรักที่จะเป็นสื่อแห่งความรักของพระเยซูเจ้าต่อทุกๆ คน เพื่อเชิญชวนให้คริสตชนกลับปฏิบัติในชีวิตจริง

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ ประกาศหัวข้อ และสาระของการฉลองให้ตรงกับหัวข้อดังกล่าว
- คำทักทาย อาจใช้คำที่คำนึงถึงคำว่า “เพื่อนแท้” หรือ “รักแท้” คุณลักษณะแห่งความรักที่พระเยซูเจ้ามอบให้ เป็นแบบอย่าง
- พิธีสารภาพบาป เชิญชวนให้ย้อนดูชีวิตในอดีตที่คริสตชนยังไม่สามารถแสดงความรักเยี่ยงคริสตชน
- บทรำวิงวอน อาจแต่งบทภาวนา เพื่อขอร้องในการไม่สามารถแสดงความรักในชีวิตจริง และตอบรับด้วยคำ “ข้าแต่พระเจ้า ทรงพระกรุณาเถอญ”

ภาควจนพิธีกรรม

- บทเทศน์ ควรเน้นเรื่องของความรักและกิจเมตตา การเป็นคริสตชนที่แท้จริง จะต้องปฏิบัติในชีวิต
- การถืออุ้งทานวันนี้ หรือ กล้องรับบริจาค ทางวัดอาจจะจัดทำเพื่อวัตถุประสงค์ด้านความรักต่อเพื่อนมนุษย์ที่ยากจนก็ได้
- บทภาวนาของมวลชน สวดเพื่อความรัก ความมีเมตตา กรุณาต่อผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ยากจนขัดสน

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ควรเลือกบทนำขอบพระคุณของวันธรรมดา แบบที่ 8 “พระคริสตเจ้าผู้ทรงบรรเทาความทุกข์ยาก”

- สวดบทข้าแต่พระบิดาด้วยการพนมมือ
- เชิญชวนให้มอบสันติสุขด้วยการไหว้ซำๆ และยิ้ม โดยอาจมีการกล่าวนำและเชิญชวนก่อน เพราะสิ่งนี้เป็นเครื่องหมายแห่งความรัก
- รับผิดชอบหาสนิทให้มีการขับร้องเพลงที่เกี่ยวกับความรัก โดยเฉพาะความรักของพระเยซูเจ้าที่มีต่อเรา

ปิดพิธี

- ให้ดำเนินชีวิตด้วยความรัก เหมือนดังประโยคสุดท้ายของพระวรสารในวันนี้ที่ว่า “ท่านจงกลับไปและทำเช่นเดียวกันเถิด”

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ในชีวิตจริงแห่งการเป็นคริสตชนคนหนึ่ง ยังคงมีเสียงดังก้องอยู่ในดวงใจของเราแต่ละคนที่จะต้องไม่นิ่งเฉย แต่จะต้องลงมือปฏิบัติ ทำชีวิตให้เราเป็นพระเยซูเจ้าที่เต็มเปี่ยมด้วยความรักอีกคนหนึ่งในครอบครัว หมู่เพื่อนฝูงที่ทำงาน และในสังคมที่เราอาศัยอยู่ ปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความรักที่เสมอภาค และดวงใจที่ไม่แบ่งแยกใดๆ ทั้งสิ้น แบบฉบับแห่งความรักของพระเยซูเจ้าต้องเป็นแบบฉบับแห่งการดำรงชีวิตของเราแต่ละคน

3.1 ท่าทีของผู้มีความรัก

เราสามารถรักทุกคนได้ ถ้าเรายึดเอาพระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่าง ทำอย่างพระองค์ พูดอย่างพระองค์ ศรัทธาและผู้ที่เราเกลียดชังก็จะจางหายไปจากชีวิต อีกทั้งเรายังคงต้องยึดเอาความคิดที่ว่า เราไม่สามารถรักพระเจ้าได้อย่างสุดดวงใจ ถ้าเราปราศจากการรักต่อเพื่อนมนุษย์อย่างสุดดวงใจเช่นเดียวกัน

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

การดำเนินชีวิตตามบทบัญญัติแห่งความรักของพระองค์ การเป็นคริสตชนยังต้องปรากฏเด่นชัดในชีวิตจริงไม่ใช่เพียงแต่ได้ชื่อของการเป็นคริสตชนเท่านั้น แต่ด้วยการกระทำภายนอก เช่น การบริจาคตาน การบริจาคตสิ่งของ การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เมื่อเขาประสบภัยพิบัติ ฯลฯ ซึ่งเราคริสตชนจะได้พบเห็นเสมอ

อาทิตยที่ 16 เทศกาลธรรมดา

ประชากรของพระเจ้าต้องรับฟังพระวาจา

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้า ประทับและรับใช้ท่ามกลาง
ประชากร

ท่าทีคริสตชน : ความเชื่อ

การดำเนินชีวิต : รับใช้พระเยซูเจ้าด้วยการดำเนินชีวิตตามพระวาจา

บทนำ

การต้อนรับพระเยซูเจ้าอย่างอบอุ่นในบ้านของมารธาและมารีย์เป็นที่ชื่นชมและน่าประทับใจ แต่การที่มารีย์นั่งฟังการสนทนาของพระเยซู ก็เป็นมิติที่จำเป็นของชีวิต คริสตชนอันจะขาดเสียมิได้ เปรียบเสมือน 2 ด้านของเหรียญอันเดียวกัน มารธาและมารีย์พี่น้องทั้งสองนี้เป็นผู้ที่พระองค์ทรงคุ้นเคยและรู้จักอย่างดี แต่ละคนมีวิธีของตนเองในการต้อนรับและรับใช้ที่เหมาะสมตามที่เขากล่าวว่าพระองค์เป็นบุคคลสำคัญที่สุด และสอดคล้องกับพระธรรมเก่าที่อับราฮัมต้อนรับพระเจ้าในรูปปรากฏของชาย 3 คน

ดังนั้น พระวาจาทั้งสามบทนี้ได้ให้บทสอนแก่เราอย่างมากในฐานะผู้มีความเชื่อในพระคริสตเจ้า

ฟังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปฐม 18 : 1-10	เจ้านายของข้าพเจ้า ขออย่าผ่านผู้รับใช้ของท่านไปเสียเลย
เพลงสดุดี	สดด 15	ข้าแต่พระเจ้า ผู้ใดจะอาศัยอยู่ในพลับพลาของพระองค์
บทอ่านที่ 2	คส 1 : 24-28	ข้อล้ำลึกที่ซ่อนอยู่ทุกยุคทุกสมัยมาแล้ว แต่บัดนี้ประจักษ์แจ้งแก่บรรดาธรรมิกชนของพระองค์
พระวรสาร	ลก 10 : 38-42	มารธาต้อนรับพระองค์ที่บ้าน มารีย์ได้เลือกเอาส่วนที่ดีที่สุด

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้าทรงมอบวาจาทรงชีวิต

ในบทอ่านที่ 1 แบบฉบับของอัคราฮัมและภรรยาในหนังสือปฐมกาล จากการจัดอาหารรับรองแขกทั้งสามเรียบร้อย “ขณะที่พวกเขาต้อนรับอาหารอยู่ *อัคราฮัมก็ยืนอยู่ใต้ต้นไม้ใกล้ๆ เขา*” และสิ่งที่ท่านได้รับเป็นการตอบแทนคือ คำมั่นสัญญาว่า ท่านจะมีบุตรชาย เหมือนกับในพระวรสาร ขณะที่มารธาเป็นห่วงกังวลกับการต้อนรับพระเยซูเจ้า ด้วยการจัดข้าวปลาอาหารและสิ่งต่างๆ ไว้รับรอง มารีย์ผู้ต้อนรับพระองค์โดยการ “*นั่งฟังพระเยซูเจ้าตรัสสอนอยู่แทบพระบาทพระองค์*” กลับได้รับการชื่นชมจากพระเยซูเจ้าว่า “*ได้เลือกเอาส่วนที่ดีที่สุด ที่จะไม่มีใครเอาไปจากเขาได้ การต้อนรับพระเยซู กระทำได้หลายแบบ “...สิ่งที่เจ้าทำแก่ผู้ที่ต่ำต้อยที่สุด...ก็เท่ากับว่าเจ้าได้ทำกับเรา...” (มธ 25:31-46)* แต่การต้อนรับด้วยการฟังพระวาจา และปฏิบัติตาม เป็นวิธีพระเยซูประกาศในพระวาจาวันนี้ว่า “*ดีที่สุด*” เนื่องจาก “*มนุษย์มิได้ดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว แต่ดำรงชีวิตด้วยพระโอวาททุกถ้อยคำของพระเจ้า*” (มธ 4:4) การฟังพระวาจาของ พระเจ้า เป็นหน้าที่ประการแรกของคริสตชน พระเยซูทรงยืนยันความจริงนี้ ทั้งด้วย คำสอน และชีวิตของพระองค์เอง ยิ่งกว่านั้น บทสดุดี 15 ก็ยืนยันถึงผู้มีความเชื่อใน พระเจ้านั้น วาจาจะมีแต่ความจริงใจ “*สารพัดกล่าวสัจวาจาไว้เล่ห์หมายา เนื่องจากมาจากความจริงใจ*”

1.2 พระเจ้าทรงประทับอยู่ท่ามกลางประชากรของพระองค์

ในบทอ่านที่ 1 ผู้เดินทางทั้งสามได้รับการต้อนรับอย่างดีเยี่ยมจากอัคราฮัม ซึ่งนั่นเป็นการต้อนรับองค์พระเจ้าเอง หนังสือปฐมกาลได้เล่าถึงการที่พระเจ้ามาพบปะ ร่วมทาง หรือรับประทานอาหารกับผู้เชื่อในพระองค์ การอธิบายถึงพระเจ้าในรูปลักษณะของมนุษย์ เช่นนี้ เป็นวิธีที่ช่วยให้เรา เข้าใจพระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพได้ง่ายขึ้น ว่าทรงเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อสู้ดิ้นรนของมนุษย์อย่างไร แต่ในพระวรสาร เราได้เห็นพระเยซูเจ้าอยู่ท่ามกลางประชากรของพระองค์ กิน ดื่ม และใช้ชีวิตร่วมกับพวกเขา นี่เป็นข้อความจริงทางประวัติศาสตร์ พระเจ้ามิได้เพียงแค่อเสด็จมาในรูปมนุษย์ แต่พระเจ้าได้กลายเป็นมนุษย์แท้ และอยู่ท่ามกลางเรา ดังที่นักบุญเปาโลกล่าวไว้ในบทอ่านที่ 2 ว่า “*ธรรมล้ำลึกของพระเจ้า ซึ่งซ่อนเร้นอยู่ชั่วนิรันดร์ บัดนี้ ได้รับการเผยแสดงแล้วในองค์ พระคริสต*” ในพระบุคคลของพระเยซูนั้นแหละ ที่พระเจ้าได้ประทับท่ามกลางประชากรของพระองค์ ในพระเยซูเราได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต (แนวคิดจาก Denis McBride *Seasons of the Word*, Redemptoris Publications England, 1991.) เมื่อเราต้อนรับพระคริสตเจ้าในเพื่อนมนุษย์ เราควรมีสายตาที่เปิดออกสู่ธรรมล้ำลึกประการนี้

คือ ที่ได้ก็ตามที่เราประสบกับความดี พระเจ้าประทับอยู่ที่นั่น “เราควรรับ พระคริสตเจ้า ด้วยความเชื่อ แบบมีวุฒิภาวะแล้ว” (บทอ่านที่ 2)

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ เป็นการทวนระลึกถึงความจริงของการเป็น “ผู้ฟังพระวาจา” ซึ่งเป็นรากฐานของการเป็นประชากรและการเข้าสู่อาณาจักรใหม่ที่พระเยซูเจ้าทรงสถาปนาขึ้น การฉลองในวันนี้จึงให้ความสำคัญกับ “ภาคพระวาจา” เป็นพิเศษ

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- อาจมีขบวนแห่เข้าวัดอย่างสง่าหน้าด้วย “พระคัมภีร์”
- “บทนำ” คำทักทาย อาจให้ความคิดเกี่ยวกับ “การประทับอยู่ของพระเจ้าในพระคัมภีร์” และประธานในพิธีควรใช้คำพูดพิเศษที่บ่งบอกถึงการต้อนรับผู้ร่วมพิธี
- “พิธีสารภาพบาป” ควรใช้แบบที่ 3 และอาจใช้หัวข้อของการสารภาพผิดจาก เกี่ยวกับการไม่ให้ความสำคัญแก่พระวาจา และการละเลยไม่ได้นำพระวาจามาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ภาควจนพิธีกรรม

- ให้ที่ชุมนุมนั่งจนเรียบร้อยแล้ว พิธีกรจึงอ่าน “บทนำประกาศหัวข้อของบทอ่านทั้งสามบท” หลังจากนั้น ผู้อ่านจึงเดินขึ้นไปอ่านบทอ่าน
- การตอบรับของที่ชุมนุมใน”เพลงสดุดี การประกาศความเชื่อ และการวิงวอน” จะมีความหมายสำหรับที่ชุมนุมมากยิ่งขึ้น ถ้าที่ประชุมตระหนักถึงการเป็น “ผู้ฟังพระวาจา” และความสำคัญของการตอบรับพระวาจาอย่างไม่มีเงื่อนไขต่อการเป็นประชากรใหม่

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ของถวายวันนี้ ก็เป็นเครื่องหมายการต้อนรับตามแบบของมารธา ซึ่งก็มีความสำคัญ

- บทนำขอบพระคุณ ควรเลือกใช้ วันธรรมดา แบบที่ 7 “พระเจ้าทรงกระทำพันธสัญญากับมนุษย์”
- บทประกาศธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ ร้องเพลงประกาศอย่างสง่าแสดงถึงการระลึกถึงและการคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จสมบูรณ์ของความรอดในองค์พระเยซูเจ้า

ปิดพิธี

- แนะนำคริสตชนให้ดำเนินชีวิตของการ “ทำงาน” และ “ภาวนา” ควบคู่กันไปในชีวิต

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ชีวิตของประชากรใหม่มีลักษณะเป็น “ผู้ฟังพระวาจา” ที่เป็นประสบการณ์ของชีวิต พระวาจาที่ถูกเผยแผ่ในเหตุการณ์จริงของชีวิต ในความสัมพันธ์กับธรรมชาติกับผู้อื่น กับพระเจ้าเอง ในการภาวนา และความจริงของการเป็นประชากรขึ้นอยู่กับ “ความเข้าใจพระวาจา และ “การปฏิบัติตาม”

3.1 ท่าทีของการรับฟังและรับใช้

เราเข้าถึงธรรมล้ำลึกด้วยการรำพึงที่ทำโดยสม่ำเสมอ อย่างที่เราเข้าใจคนที่เรารักมากขึ้น ด้วยการพูดสนทนากันทุกวันฉันใด เราก็จะเติบโตขึ้นในความเข้าใจพระคริสตเจ้าด้วยการฟังพระวาจาของพระองค์ในพระคัมภีร์ ด้วยการรำพึง และพบกับพระองค์ด้วยใจที่เปิดกว้างรับใช้ในเพื่อนมนุษย์ผู้มาเยือนเราฉันนั้น

ชีวิตประจำวันของคริสตชนจึงเป็นชีวิตที่ดำรงอยู่ด้วยพระวาจาของพระเจ้าและความใกล้ชิดกับพระเจ้าในพระจิตเสมอ

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

เรากล้าที่จะเผชิญปัญหา และยอมรับความยากลำบากที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยการอ่านพระคัมภีร์ รำพึงไตร่ตรองพระวาจา ภาวนาด้วยความเชื่อและวางใจในพระเจ้า และสนใจที่จะให้ความช่วยเหลือต้อนรับขับสู้ผู้อื่นมากขึ้น เช่น ทำกิจกรรมตลก การต้อนรับผู้แปลกหน้า ที่มาขอความช่วยเหลือ ฯลฯ

อาทิตยที่ 17 เทศกาลธรรมดา

ประชากรของพระเจ้าต้องสวดภาวนา

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้าทรงสอนให้เราภาวนา

ท่าทีคริสตชน : ความเชื่อ

การดำเนินชีวิต : ชีวิตที่กลับเป็นความสัมพันธ์กับพระเจ้าในการภาวนา
และการภาวนาด้วยชีวิต

บทนำ

พิธีขอบพระคุณของวันนี้เชิญชวนเราให้สร้างมโนภาพติดตามและพิจารณาใคร่ครวญดูพระเยซูกำลังอธิษฐานภาวนา ทรงภาวนาบ่อยๆ เป็นเวลานานด้วย เราเป็นเหมือนพวกศิษย์ที่มีความกระหายอยากจะภาวนาเหมือนพระเยซูเจ้า เราจะได้สัมผัสกับการอยู่เงียบๆพร้อมกับพระเยซูเจ้าต่อหน้าพระบิดาอาศัยพระเยซูเจ้าและในพระเยซูเจ้าจริงๆ ก่อนกราบทูลพระเจ้าถึงความต้องการของเรา เราจะสวดภาวนาพร้อมกันตามแบบฉบับของพระเยซูเจ้าขอให้พระประสงค์สำเร็จไป เพื่อให้แผนการความรักของพระบิดาสำเร็จโดยสมบูรณ์

บทอ่านที่หนึ่งและพระวรสารประจำวันนี้สอนเราให้ภาวนาด้วยความพากเพียร และยังได้ให้การหยั่งรู้ที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับสิ่งที่เราควรคาดหวังจากการวิงวอนขอของเราอีกด้วย

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปฐม 18 : 20-32	ของค์พระเจ้าอย่าทรงพิโรธเลย ข้าพระองค์จะขอกราบทูล
เพลงสดุดี	สดด 138	ในวันที่ข้าพเจ้าร้องทูล พระองค์ได้ทรงโปรดตามที่ข้าพเจ้าขอ
บทอ่านที่ 2	คส 2 : 12-14	พระเจ้าทรงมีชีวิตพร้อมกับพระคริสตเจ้า โดยทรงอภัยการล่วงละเมิดทั้งสิ้นให้แก่เรา
พระวรสาร	ลก 11 : 1-13	จงขอเถิดแล้วเราจะให้ท่าน

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 ความพากเพียรและความเชื่อในการภาวนา

ในบทอ่านแรก เราพบความพากเพียรและความเชื่อของอับราฮัมที่อ่อนวอนต่อพระเจ้า ขอให้จำนวนของ ผู้ชอบธรรมในเมืองโซดอมลดลง เพื่อพระเจ้าจะไม่ทำลายเมืองนั้น และเราก็ต้องประหลาดใจที่ได้พบพระทัยดีของพระองค์อย่างที่เราคาดไม่ถึง เมื่อทรงยอมให้อับราฮัม “ต่อรอง” จนถึงที่สุด ภาพแห่งพระทัยดีของพระเจ้านี้ ปรากฏชัดเจนในบทอ่านที่ 2 ของวันนี้ด้วย เมื่อนักบุญเปาโลกล่าวว่า “พระเจ้าทรงให้ท่านมีชีวิตพร้อมกับพระคริสตเจ้า โดยทรงอภัยการล่วงละเมิดทั้งสิ้นให้แก่เรา ... ทรงยกเอาไปเสียให้พ้น โดยตรึงมันไว้กับไม้กางเขน” อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนเรามนุษย์จะไม่ค่อยเชื่อว่า พระเจ้าทรงพระทัยดีและพร้อมที่จะประทานอภัย ด้วยเหตุนี้ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงสอนสานุศิษย์ให้ภาวนา จึงสอนให้เรียกพระเจ้าเป็นพระบิดา และให้เราเข้าหาพระองค์ด้วยความวางใจเยี่ยงเด็กน้อยที่แน่ใจว่าพ่อรักเขาเพื่อให้เด่นชัดในเรื่องนี้ พระเยซูเจ้าทรงใช้เรื่องเปรียบเทียบของคนที่ไม่ปรบกวบนเพื่อนกลางดึก และอ่อนวอนขอขนมปังผ่านประตูที่ปิดอยู่ จนในที่สุด ผู้ที่ “ถูกปลุก” ขึ้นกลางดึก ต้องยอมให้ตามที่ได้รับการร้องขอ สำหรับพระเยซูเจ้าแล้ว ความพากเพียรในการร้องขอเช่นนี้แหละที่ทรงยกย่อง พระเจ้าไม่อาจ “กำจัด” ผู้ที่พากเพียรในการร้องขอไปให้พ้นพระพักตร์ได้ (แนวคิดจาก Denis McBride *Seasons of the Word*, Redemptoris Publications England, 1991.)

1.2 พระเยซูเจ้าทรงสอนให้เราภาวนา

บทภาวนานี้บรรจุทุกสิ่งที่เราต้องวอนขอ ทุกสิ่งที่จำเป็นสำหรับบุตรของพระเจ้าในขณะที่ติดตามพระเยซูเจ้าตามเส้นทางของพระองค์ เราต้องการพละกำลังที่มาจากคำภาวนาเป็นอย่างมาก เพื่อเข้าหาพระเจ้าในฐานะที่ทรงเป็นบิดาของตน เป็นบิดาผู้โปรดตามที่ขอ ผู้บันดาลให้พบในสิ่งที่เสาะหา ผู้เปิดประตูให้แก่ผู้ที่เคาะ ผู้ประทานพระคุณล้ำค่าที่สุด คือ ประทานพระจิตของพระองค์เองให้

พระเยซูเจ้าไม่ได้ตอบคำขอร้องของศิษย์ พระองค์ไม่ได้สอนเขาให้รู้จักสวดภาวนา ไม่ได้บอกว่าอะไรเป็นการภาวนา แต่พระองค์ให้เขาภาวนาด้วยตัวเองตามถ้อยคำของบทข้า แต่พระบิดา การสวดบทข้าแต่พระบิดา ข้าไปข้ามาทุกวันๆ ด้วยความเชื่อ รัก และ วางใจ ในพระบิดา จะก่อให้เกิดจิตตารมณ์การภาวนาในตัวเรา แล้วเราก็อาจจะเรียนรู้เองว่าอะไรเป็นการภาวนา และในที่สุดคำภาวนาของพระเยซูเจ้าจะกลับกลายเป็นคำภาวนาของเราเอง ที่พัฒนาความสัมพันธ์กับพระองค์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

1.3 ผลของการภาวนาด้วยความเชื่อจะได้รับ

เบื้องหลังคำแนะนำของพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับคำภาวนาก็คือ ภาพลักษณ์ของพระเจ้าผู้ทรงมีพระประสงค์ในการช่วยและไถ่กู้อย่างจริงจัง เนื่องจากพระเยซูเจ้าเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นพระบิดาที่ทรงพระทัยดี พระองค์จึงเชื่อว่า เราควรมีความสัมพันธ์ และสนทนาวิสาสะกับพระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นพระบิดาพระทัยดี หลายคนอาจแย้งว่า “...แต่ผมได้ทำวันศุกร์ต้นเดือน 9 ครั้ง เสาร์ต้นเดือน 3 ครั้ง ทำนพวารแม่พระนิจจานุเคราะห์ ได้ร่วมกลุ่มพลังรักของพระจิตเจ้า กลุ่มภาวนาหลายรูปแบบแล้ว แต่ดูเหมือนไม่ได้รับอะไรเลย” คำตอบของพระเยซูเจ้าในวันนี้ก็คือ แต่การพากเพียรขอต่อไป แสวงหาต่อไป และเคาะต่อไป ก็ยังมีความหมาย เพราะพระเจ้า ทรงเป็นมากกว่า “ความเงียบ” พระองค์ทรงเป็น “คำตอบ” ได้ด้วย และพระองค์จะทรงตอบเราแน่นอน (แนวคิดจาก Denis McBride Seasons of the Word, Redemptoris Publications England, 1991.) ยิ่งกว่านั้น บทสดุดี 138 น่าจะเป็น “คำตอบสุดท้าย” ว่า ผลการภาวนานั้นพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือ

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

สำหรับการฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณของวันนี้ ควรจัดพิธีบูชาขอบพระคุณให้เป็นประสบการณ์ของการอยู่ใน หมู่สานุศิษย์ที่เห็นพระเยซูเจ้าทรงปลื้มตัวไปภาวนาในที่สงบตามลำพังแล้วเกิดความประทับใจอยากให้พระองค์สอนพวกเขาให้รู้จักวิถีภาวนาเหมือนพระองค์บ้าง

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ครมมี “บทนำ” ซึ่งมีสาระเป็นการเชิญชวนที่ซุ่มนุมนให้นึกถึงการภาวนาบทที่พระอาจารย์ทรงสอนที่ให้ความหมายสำคัญแก่ชีวิตคริสตชน
- “พิธีสารภาพความผิด” อาจใช้แบบที่ 3 ในหัวข้อของการสารภาพผิดที่ตระหนักถึงความอ่อนแอในความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เรายังไม่ใส่ใจในการทำตนให้เหมาะสมกับเป็นบุตรที่ดีของพระบิดา เป็นต้นการภาวนา

ภาควจนพิธีกรรม

- การตอบรับพระวาจาของวันนี้อาจใช้รูปแบบของเพลงสดุดีสรรเสริญซึ่งเป็นการประกาศว่าพระเจ้าผู้ทรงรับฟังคำภาวนาของผู้ที่ทูลวอนขอต่อพระองค์ “ในวันที่ข้าพเจ้าร้อง

ทูล พระองค์ได้ทรงโปรดตามที่ข้าพเจ้าขอ” หรือเพลงที่ 66 “จงขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์พระทัยดี”

- บทภาวนาของมวลชน ควรแสดงให้เห็นการร่วมเป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันในการร้องทูลจากพระเจ้าอย่างพร้อมเพรียงกัน เช่นอาจร้องเพลงในตอนก่อ-รับ เมื่อจบแต่ละข้อว่า ”ให้เราภาวนา – โปรดฟังเทอญ พระเจ้าข้า”

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ภาคถวายบูชา ควรมีการถวายกายาน เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งการภาวนา
- ควรเลือกใช้บทนำขอบพระคุณ วันอาทิตย์ธรรมดา แบบที่ 4 “ประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น”
- บทข้าแต่พระบิดา ควรใส่ใจเป็นพิเศษเมื่อจะภาวนาตามที่พระองค์ทรงสอน อาจจะใช้สัญลักษณ์จับมือกันขณะสวดบทนี้เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าเราเป็นพี่น้องกันในพระบิดาเดียวกัน
- การไหว้กัน ด้วยจิตสำนึกถึงการให้อภัยแก่ผู้ที่ทำร้ายเราไม่ว่าทางใด

ปิดพิธี

- หลังการขับร้องหรือสวดบทภาวนาแบบทางการ ควรให้มีบรรยากาศสงบเพื่อการรำพึงภาวนาเป็นการส่วนตัวอย่างแท้จริง

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

เราพร้อมฉลองพิธีมิสซาขอบพระคุณวันนี้ด้วยการมีประสบการณ์การภาวนา ทุกคนตระหนักถึงการเป็นสานุศิษย์ที่ติดตามพระคริสตเจ้าตามเส้นทางของพระองค์ และต้องการเข้าใกล้พระองค์ เราภาวนาเพราะต้องการรู้จักพระองค์ เข้าใจ และชมดูพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้า เราต้องการปลงกำลังจากพระองค์มาบำรุงความเชื่อของเราให้เข้มแข็งในการเผชิญกับความยากลำบากประจำวัน เพื่อเอาชนะสิ่งชั่วร้ายได้ และมีสันติสุขในความยากลำบากแห่งชีวิต เราภาวนาเพื่อขอให้พระองค์นำเราไปสู่โครงการแห่งความรอดสำหรับเราและผู้อื่น อีกทั้งช่วยเปลี่ยนแปลงตัวเราให้เหมาะสมกับโครงการของพระองค์ที่เกี่ยวกับตัวเราด้วย ดังนั้น เมื่อเราภาวนาด้วยความเชื่อ เพียรทน และซื่อสัตย์ เราก็เปิดโอกาสให้พระจิตเจ้าเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราให้ยิ่งวันยิ่งเหมือนพระคริสตเจ้ามากยิ่งขึ้น

3.1 ท่าทีการภาวนาด้วยความเชื่อ

แบบอย่างความสัมพันธ์กับพระเจ้าของอับราฮัมที่กล้าต่อรองต่อพระเจ้า และเชื่อว่าพระเจ้าจะรับฟังคำภาวนาของท่าน ในการช่วยทูลขอพระพรสำหรับผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ และบนเส้นทางของชีวิตแห่งความเชื่อในพระอาณาจักรของพระเจ้า เราได้รับความรอดพ้นมิใช่ด้วยการถือตามกฎบัญญัติ แต่ด้วยพระหรรษทานที่เราได้รับทางศีลล้างบาป เพราะการสิ้นพระชนม์บนกางเขนของพระเยซูเจ้า พระเจ้าทรงมีชีวิตพร้อมกับพระคริสตเจ้า โดยทรงอภัยการล่วงละเมิดทั้งสิ้นให้แก่เรา กระตุ้นเราให้ภาวนาเพื่อผู้อื่นมากขึ้น ด้วยความเชื่อและวางใจในพระเมตตาของพระองค์ พร้อมทั้งได้รับพละกำลังที่จะสามารถให้อภัยแก่ผู้อื่นได้ง่ายขึ้น

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที) สัมพันธ์กับพระเจ้าในการภาวนา และการภาวนาด้วยชีวิต

- ขุมทรัพย์แท้จริงที่เราสวดขอจากพระเจ้าคือองค์พระจิตเจ้า ทุกครั้งที่เราภาวนาตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอนพระจิตเจ้าทรงประทานความสำนึกตนแก่เราให้บอกกับพระเจ้า และกับทุกคนว่า เราตั้งใจเป็นคำภาวนานั้นด้วย
- คริสตชนควรสวดภาวนาในครอบครัวของตนอยู่เสมอ
- คริสตชนควรกล้าแสดงออกถึงการภาวนา เช่น ก่อนนอน ก่อนทางอาหาร หรือทุกครั้งที่ทำกิจการใดๆ ฯลฯ

อาทิตย์ที่ 18 เทศกาลธรรมดา

ทรัพย์สินสมบัติถาวรในอาณาจักรของพระเจ้า

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้า สมบัติแท้จริงของชีวิตคริสตชน

ท่าทีคริสตชน : ความไว้วางใจ

การดำเนินชีวิต : ดำเนินชีวิตด้วยการรู้จักใช้สมบัติสิ่งของอย่างเกิดประโยชน์
สำหรับตัวเองและพี่น้อง

บทนำ

จากประสบการณ์ชีวิตทั่วไปสอนเราว่า เราไม่อาจพึ่งพิงตัวเราเองและสิ่งสร้างทั้งหลายได้ เพราะสิ่งทั้งหลายล้วนเป็นอนิจจัง บุคคลที่มีความสุข คือผู้ที่มีความหวังหรือความวางใจ ประสบการณ์ชีวิตคริสตชนจึงวางใจในพระเจ้า องค์ความดีงามสูงสุด ทรงความรักมั่นคง และซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญา ชีวิตคริสตชนจะไม่หวั่นไหวเพราะมีรากฐานในพระเจ้า และมีองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้นำ

พระวาจาของวันนี้ ให้บทเรียนที่สำคัญจากความโง่เขลาของการทำงานเหน็ดเหนื่อย ตรากตรำเพื่อได้สมบัติฝ่ายโลกอย่างเดียวซึ่งเป็นอนิจจัง ซึ่งทำให้ขาดความสัมพันธ์กับพระเจ้า คริสตชนจึงควรไถ่หาแต่สิ่งที่อยู่เบื้องบนก่อน ณ ที่นั่นพระคริสตเจ้าสถิตอยู่

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปญจ 1:2, 2: 21-23	มนุษย์เราได้รับผลอะไรบ้างจากงานตรากตรำที่เขาทำ
เพลงสดุดี	สดด 90	ในวันนี้ ถ้าท่านได้ยินของพระองค์ ก็อย่าทำใจแข็งเลย
บทอ่านที่ 2	คส 3 : 1-5, 9-11	จงไถ่หาแต่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ณ ที่นั่น พระคริสตเจ้าสถิตอยู่
พระวรสาร	ลก 12 : 13-21	สิ่งที่เจ้าจัดเตรียมไว้ จะเป็นของใครเล่า

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 มิติฝ่ายจิตของผู้ติดตามพระคริสต์

ปัจจัย 4 พื้นฐานเพื่อการยังชีพ เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค เป็นสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ นักบุญเปาโลยังคงกล่าวว่า “ใครไม่ทำงานก็ไม่ต้องกิน” พระศาสนจักรก็ยังกล่าวถึงมิติด้านปัจจัยทางโลก อันได้แก่ สิ่งที่มีค่าต่างๆในชีวิตและในครอบครัว วัฒนธรรม เศรษฐกิจ วิชาและอาชีพ ...ว่า มีคุณค่าในตัวเอง ซึ่งคุณค่านั้น พระเจ้าทรงใส่ไว้ (เอกสารสังคายนาวาติกันที่ 2 เรื่องการแพร่ธรรมของฆราวาส ข้อ 7) แต่พระวาจาวันนี้เตือนเราว่า มิติทางโลกดังกล่าว มิใช่เป็นสิ่งจำเป็นแต่สิ่งเดียวของมนุษย์ สำหรับคริสตชน มิติฝ่ายจิต คือองค์พระคริสตเจ้า ผู้ประทับเบื้องขวาพระเจ้า พระวรสารวันนี้อธิบายว่า ชีวิตมีได้อยู่ที่ข่าวของที่มี การดำเนินชีวิตโดยคำนึงถึงวันที่ต้องไปปรากฏเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าต่างหาก เป็นสิ่งสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด แม้ข่าวของที่มีนั้น ล้วนแต่อนิจจัง ตามหนังสือปัญญาจารย์ที่ว่า “อนิจจัง อนิจจัง ทุกสิ่งล้วนอนิจจัง”

1.2 พระคริสตเจ้า สมบัติแท้จริง

ในขณะที่เศรษฐกิจในพระวรสารนักบุญลูกาวันนี้ใช้เวลาทั้งชีวิตในการสะสมทรัพย์สมบัติต่างๆ เพื่อตนเอง และสะสมให้มากขึ้น แต่พระเยซูเจ้าใช้ทั้งชีวิตในการแบ่งปันแก่ผู้อื่น แบ่งปันการอาศัย ความรัก ทรงย้ำ “จงระวังตัวไว้ให้พ้นจากความโลภ” แนวคิด พลังจินตนาการ คำภาวนา และเรื่องราวต่างๆของพระองค์ และสิ่งที่ทรงแบ่งปัน ก็ได้สร้างสรรค์ชีวิตใหม่แก่ผู้อื่นโดยที่พระองค์มิได้สงวนสิ่งใดไว้เพื่อตนเองเลย เนื่องจากพระองค์ถือว่า ทุกสิ่งที่ทรงเป็นและทรงมี พระองค์ได้รับมาจากพระบิดาทิ้งสิ้น การเจริญชีวิตอย่างสร้างสรรค์เช่นนี้แหละ เป็นสิ่งที่พระเยซูเจ้าคาดหวังจากบรรดาศิษย์ และการแบ่งปันพระพรของพระองค์ที่ประทานแก่เราโดยไม่สงวนสิ่งใดไว้วันนั้นแหละ จึงทำให้เรามั่งคั่งอย่างแท้จริง สมบัติที่แท้คือ “สิ่งที่อยู่เบื้องบน ณ ที่นั่นพระคริสตเจ้าสถิตอยู่” ตามจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโคโลสีที่เตือนใจเรา พร้อมกับบทสวดดี 95 เตือนใจทุกคนให้ไวใจในพระเจ้าอยู่เสมอ อย่าไปแสวงหาความจริงที่อื่น พระเจ้าเท่านั้นเป็นองค์ความดีสูงสุด

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

เป็นบรรยากาศของผู้ที่มีความสุขลึกๆอยู่ในใจ แสดงออกถึงความมั่นคงในชีวิต พร้อมทั้งจะประกาศแผนการความรักของพระเจ้าจากประสบการณ์ชีวิตของตน สำหรับผู้ที่วางใจในพระเจ้าและมีพระคริสตเจ้าเป็นทรัพย์สมบัติแท้ของตนแล้ว สิ่งที่ดีเหมือนเป็นความทุกข์

ยากลำบากของชีวิตตามสายตาของคนในโลกนี้ แต่แท้จริงแล้วเป็นการสร้างบุญกุศล เป็นโอกาสทองสำหรับผู้นั้น

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ ประกาศหัวข้อและสาระของการฉลอง
- พิธีสารภาพบาป ควรพิจารณาเกี่ยวกับการใช้สิ่งอนิจจังของโลกอย่างเห็นแก่ตัว และสำนึกผิดในการละเลยที่จะเจริญชีวิตให้สอดคล้องกับชีวิตใหม่ในความสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าทั้งทางตรงและทางอ้อม

ภาควจนพิธีกรรม

- รอให้ทุกคนนั่งเรียบร้อยก่อน แล้วให้ผู้หญิงอ่านบทนำเพื่ออธิบายย่อๆทั้งสามบท ก่อนแล้วผู้อ่านจึงเดินไปอ่านพระวาจา
- การตอบรับพระวาจาของวันนี้ควรออกจากใจจริง ในรูปแบบของเพลงสดุดีว่า เราเป็นประชากรของพระเจ้า และยินดีเชื่อฟังพระองค์
- บทเทศน์ ของประธานในพิธี ควรสื่อความหมายเรื่องสมบัติถาวรในสวรรค์
- การถือถุงทาน ควรเน้นคริสตชนให้เห็นว่าสมบัติทางโลกยังมีไว้เพื่อแบ่งปันกัน
- บทภาวนาของมวลชน ควรแสดงให้เห็นการร่วมเป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันในการร้องทูลจากพระเจ้าอย่างพร้อมเพรียงกัน เช่นอาจร้องเพลงในตอนก่อน-รับ เมื่อจบแต่ละข้อว่า ”ให้เราภาวนา – โปรดฟังเทอญ พระเจ้าข้า”

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ถวายเครื่องบูชา ที่เป็นเครื่องหมาย ปัง-เหล้าองุ่นในแบบที่ธรรมดามากที่สุด
- ควรเลือกบทนำขอบพระคุณ เทศกาลมหาพรต แบบที่ 3 “ผลการรู้จักประมาณตน”
- ขับร้องบท ประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ
- เน้นบทยอพระเกียรติทำยบทขอบพระคุณ อาจจะใช้ขับร้อง

ปิดพิธี

- หลังพิธีอาจเชิญชวนคริสตชนร่วมมีส่วนในหน่วยงานของวัดที่มีกิจกรรมช่วยเหลือคนยากจน เช่น สมาคมวินเซนต์ เดอ ปอล ฯลฯ

4. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ในชีวิตประจำวัน คริสตชนจะพบกับบุคคลรอบข้างที่ดิ้นรนเพื่อความสุขของชีวิตด้วยปรัชญาและวิถีทางดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากความเชื่อแบบคาทอลิก บางคนจะพึ่งยาเสพติด บางคนจะพึ่งหมอ บางคนจะพึ่งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บางคนจะพึ่งตนเอง บางคนจะต้องพึ่งพรรคพวก ลักษณะการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันนี้บางครั้งก็ทำให้ คริสตชนไขว้เขว และสั่นคลอนในความเชื่อของตนได้ ความสุขชั่วคราวและความสำเร็จที่เกิดขึ้นอาจทำให้เกิดความโลภ เป็นต้นทรัพย์สินเงินทองซึ่งทำให้ผู้นั้นหลงถือเอาเงินทองต่างพระเจ้านั่ง และใช้มันในทางที่ผิดต่อพระประสงค์ของพระเจ้า การดำเนินชีวิตแบบที่พระคริสตเจ้าสอน จึงถูกทำลายและเป็นที่ยึดถือสำหรับชาวโลก

3.1 ท่าทีความผู้ที่วางใจในพระเจ้ามากกว่าสิ่งภายนอก

บนเส้นทางความสุขที่หลากหลาย ตามแต่มนุษย์จะสรรหามาแนะนำเสนอ คริสตชนต้องตัดสินใจยึดมั่นในแนวทางของพระเยซูเจ้า และพิสูจน์ด้วยชีวิตของตนเอง ความสุขแท้จริงมิได้ขึ้นอยู่กับความเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติ ชื่อเสียง เกียรติยศ หรือการเที่ยว การกิน การดื่ม หากแต่อยู่ที่การทำตามน้ำพระทัยพระบิดา การที่คริสตชนมีความวางใจในความรักของพระเจ้า สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต จึงเป็นเพียงเมฆหมอกที่เกิดขึ้นในชีวิต จางลงและหายไป การตอบรับแผนการของพระเจ้าด้วยใจสงบราบคาบเหมือนแม่พระ จึงเป็นแบบฉบับของผู้ที่มีความวางใจในพระเจ้าจริงๆ

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

- ดำเนินชีวิตตามพระเยซูเจ้า มิได้ราบเรียบและสะดวกสบายเสมอ ชีวิตยังคงเป็นชีวิตธรรมดา แต่ในยามที่เราประสบความยากลำบาก อุปสรรคหรือวิกฤตใดๆในชีวิต เราก็จะสามารถผ่านช่วงเวลาและเหตุการณ์เหล่านั้นไปได้อย่างมั่นคง เพราะความยากลำบากที่เราประสบชั่วคราวในโลกนี้ มีอาจเปรียบได้กับความสุขที่เราจะได้รับในโลกหน้า
- ดำเนินชีวิตอย่างมีกำลังใจที่รับจากพระเจ้า มีพลังและมีประสิทธิภาพกว่าพลังกำลังของตนเองและจากเพื่อนมนุษย์มากมาย
- ดำเนินชีวิตไม่ฟุ้งเฟ้อ รู้จักใช้สิ่งของอย่างจำเป็นและเหมาะสม ไม่ควรแสดงออกถึงความหุนหัน (แม้ว่าเราจะมีทรัพย์มากจริงๆ)

อาทิตยที่ 19 เทศกาลธรรมดา

ประชากรของพระเจ้าเฝ้ารอคอยความสมบูรณ์ของความรอดพ้น

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสต์เจ้าจะเสด็จมาเพื่อประทานความ
รอดพ้นสมบูรณ์แก่ผู้ที่เชื่อในพระองค์

ท่าทีคริสตชน: การเฝ้ารอคอย

การดำเนินชีวิต: ดำเนินชีวิตในความชอบธรรม

บทนำ

ชีวิตนี้คือการเดินทาง การเดินทางที่สมบูรณ์และราบรื่นจำเป็นต้องคำนึงอยู่สองประการ คือ เป้าหมายที่ชัดเจน และการวางแผนระหว่างการเดินทาง นั่นคือ การดำเนินชีวิตของเราแต่ละคน ชีวิตคริสตชนก็ไม่อาจเดินทางที่ปราศจากจุดมุ่งหมายได้ การมองชีวิตเช่นนี้ เรียกร้องความเชื่อในพระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงเปิดเผยเป้าหมายชีวิตโดยทางองค์พระเยซูคริสตเจ้า และแม้จะไม่ได้ให้คำตอบทุกปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเดินทางของชีวิต แต่ก็เพียงพอที่จะทำให้มนุษย์เห็นความหมายของชีวิตเหมือนกับเด็กคนหนึ่งรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในอ้อมอกของผู้เป็นบิดามารดา พระวาจาในวันนี้ แสดงให้เห็นถึงชีวิตคริสตชนที่กำลังเดินทางไปสู่จุดมุ่งหมาย คือ อาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งทุกคนต่างก็เฝ้ารอคอยความสมบูรณ์ของการไถ่กู้ของพระเยซูคริสตเจ้า ดังนั้น คริสตชนจึงต้อง “เตรียมความพร้อม” อยู่เสมอ

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปชญ 18: 6-9	คนดีมีธรรมย่อมได้รับความรอด และฝ่ายศัตรูต้องพินาศ
เพลงสดุดี	สดด 33	เป็นบุญของชนชาติที่พระองค์ทรงเลือกสรรมาให้เป็นส่วนมรดกของพระองค์
บทอ่านที่ 2	ฮบ 11:1-2, 8-19 หรือ 11: 1-2, 8-12	ท่านรอคอยนครที่มีรากฐาน ซึ่งพระเจ้าทรงเป็นนายช่าง และผู้ก่อสร้าง
พระวรสาร	ลก 12 : 32-48 หรือ 12: 35-40	พวกท่านก็เช่นเดียวกัน จงเตรียมพร้อมไว้

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้า คือ องค์แห่งความรอดพ้น เป้าหมายแห่งการรอดคอย

“อาศัยพระคริสตเจ้า พร้อมกับพระคริสตเจ้า และในพระคริสตเจ้า” เราได้ค้นพระธรรมล้ำลึกการไถ่กู้ เป้าหมายแห่งหนทางชีวิตของเราโดยมีพระเยซูเจ้าทรงเป็น “หนทาง ความจริง และชีวิต” ทรงเป็นอัลฟา และโอเมกา อันหมายถึง จุดเริ่มต้น และกาลอวสาน พระองค์มาทรงเปิดเผยให้มนุษย์ได้ทราบถึงแผนการแห่งความรักของพระบิดาที่ปรารถนาให้ทุกคนได้รอดพ้น จนถึงขนาดที่พระบิดาได้ทรงส่งพระบุตรมาบังเกิดเป็นมนุษย์อย่างถ่อมตนและยากจนที่สุด มาดำเนินชีวิตเช่นมนุษย์ทุกอย่างที่กำลังปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดา คริสตชนกำลัง “รอดคอย” การเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง การเตรียมความพร้อมจึงมีความจำเป็น ดังในพระวรสารนักบุญลูกา “พวกท่านจงคาดหวัง และถือตะเกียงจุดอยู่เสมอ” และยังสอดคล้องกับจดหมายถึงชาวฮีบรู ที่กล่าวถึงการรอดคอย ด้วยความเชื่อของอับราฮัม “ท่านรอดคอยนครที่มีรากฐาน ซึ่งพระเจ้าทรงเป็นนายช่าง และผู้ก่อสร้าง” ซึ่งบ่งบอกถึงประชากรของพระเจ้ากำลังเฝ้ารอดคอย

1.2 พระคริสตเจ้าทรงดูแล รัก และเอาใจใส่เรา

การเดินทางบนเส้นทางแห่งชีวิตของเรา มั่นใจได้ว่า พระองค์ทรงดูแล เอาใจใส่ รัก และเป็นห่วงเป็นใยทุกๆ คน พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี และปรารถนาให้แกะทุกตัวอยู่ในคอก อยู่ในฝูงที่มีผู้เลี้ยงแต่ผู้เดียว ทรงเป็นเจ้านายผู้ใจดีที่ไว้วางใจมนุษย์ให้ปกครองดูแลสรรพสิ่งสร้างทั้งหลาย พระผู้ช่วยให้รอดจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับด้วยความเอาใจใส่ที่เต็มไปด้วยความรักของพระองค์ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง เหมือนกับทรงดูแลอับราฮัม (ฮีบรู 11) เพราะความเชื่อพระองค์จึงประทานพระสัญญาให้กับเขา และพระองค์จะทรงดูแลผู้ที่เคารพยำเกรงพระเจ้า ซึ่งเราพบเห็นได้จากบทสดุดีที่ 33 ของวันนี้ ซึ่งตอกย้ำว่า พระเจ้าทรงดูแลประชากรและจะประคับประคองให้พบกับพระองค์ในพระอาณาจักร

1.3 พระคริสตเจ้าทรงมีชัยชนะเหนือศัตรู

ความจริงที่นี้มาจากบทอ่านจากหนังสือปรีชาญาณ “เพราะเมื่อพระองค์ทรงลงโทษศัตรูของเรา ก็ทรงให้เกียรติแก่พวกเราที่ได้ทรงเรียกมา” ศัตรูในที่นี้ หมายถึง ประการทั้งปวงที่เป็นเครื่องกีดขวางไม่ให้เราไปถึงจุดหมายที่แท้จริงของชีวิต หรืออาจจะหมายถึง ประการทั้งปวงที่ทำให้เราเห็นห่างจากองค์ผู้เป็นหนทาง ความจริงและชีวิตที่แท้จริงไปได้ พระคริสตเจ้าทรงมีชัยชนะต่อประการทั้งปวงเหล่านี้ด้วยชีวิตของพระองค์เองเป็นค่าไถ่ จนสามารถพูดอย่างเต็มปากว่า “จะมีใคร/อะไร มาพรากเราจากความรักของพระคริสตเจ้าได้” ดังนั้นระหว่างการรอดคอยเป้าหมาย คริสตชนจะต้องเผชิญปัญหาเหมือนโจรที่จ้องมา

ขโมยทรัพย์สินสมบัติไปได้ (จากนักบุญลูกา) แต่พระคริสตเจ้าจะเป็นผู้ให้ประกันในชัยชนะ เพียงแต่คริสตชนต้องเฝ้ารอคอยอยู่เสมอ

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยายภาพของการฉลอง

บรรยายภาพการฉลองจึงเป็นบรรยายภาพของการชุมนุมของชุมชนแห่งความเชื่อ ความรัก และความไว้วางใจ เชื่อ-รัก-มั่นใจในพระเจ้าผู้สร้าง พร้อมทั้งรอคอยด้วยการเตรียมพร้อมและดำเนินชีวิตในความชอบธรรมบนพื้นฐานที่แผ่ไปด้วยความชื่นชมยินดีและความอบอุ่นใจ และรวมทั้งกำลังใจในการเดินทางบนเส้นทางแห่งชีวิตที่ไม่ไร้จุดหมายปลายทาง ดังนั้น ผู้ที่มาเข้าพิธีร่วมฉลองในวันนี้ สิ่งหนึ่งที่เขาควรได้รับกลับไปจากชุมชนที่มาร่วมฉลองนี้ คือ เชื่อทวีขึ้น รักแน่นแฟ้นขึ้น กำลังใจแข็งแกร่งขึ้นพร้อมที่จะดำเนินชีวิตต่อไปแม้ในท่ามกลางอุปสรรคต่างๆ นานา

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทนำ ประกาศหัวข้อและสาระสำคัญของวันฉลองในวันนี้
- คำทักทายพระสงฆ์ ในรูปแบบของพิธีกรรม ควรจะทักทายอย่างซื่อสัตย์ซื่อคำและแผ่ไปด้วยความชื่นชมยินดี
- พิธีสารภาพบาป เน้นไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า เรากับเพื่อนมนุษย์ บางครั้งในชีวิตของเรา ความเชื่อ ความรัก และความไว้วางใจไม่ได้แสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน

ภาควจนพิธีกรรม

ช่วงการรับฟังและการรำพึง

- บทเทศน์น่าจะสรุปความจริงของพระคริสตเจ้าและนำมาสู่การปฏิบัติ คือ ต้องรอคอยด้วยความเชื่อ รัก และวางใจในพระเจ้า

ช่วงการตอบรับพระเจ้า

- เน้นบทเพลงสดุดีเป็นพิเศษ ไม่ควรหาเพลงอะไรมาทดแทน ให้ใช้บทสดุดี 33 ที่กำหนดเอาไว้จะดีมาก เพราะเป็นการสรุปลักษณะของผู้ที่กำลังเดินทางบนเส้นทางชีวิต

ที่ต้อง “สรรเสริญ...เชื่อฟัง...ยินดี...วางใจ...หวัง... ฯลฯ”

- บทภาวนาของมวลชน เน้นความต้องการของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวนาเพื่อผู้สิ้นหวัง และพบอุปสรรคของชีวิต

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- อาจจะใช้บทนำขอบพระคุณแบบที่สอง “การรอรับเสด็จพระคริสตเจ้าครั้งที่สอง”
- การประกาศพระธรรมล้ำลึกความเชื่อ ให้เน้นอย่างสง่า บางแห่งอาจใช้แบบร้องเพลงก็จะดีมาก เพราะจะนำประชากรผู้มีความเชื่อมั่นในพระองค์ว่า “พระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งที่สอง”
- พิธีรับศีล เน้นเอกภาพระหว่างบพชากับแต่พระบิดา บทภาวนาเพื่อสันติภาพ และการแสดงความเป็นมิตรต่อกัน ความสัมพันธ์เหล่านี้ แผ่ไปด้วยความเชื่อ ความรัก และความหวังไว้อย่างครบถ้วน เป็นการเพิ่มพูนกำลังใจได้อย่างดีเยี่ยมสำหรับผู้สิ้นหวังในชีวิต

ปิดพิธี

- เน้นทำที่ตามบทสวดที่ 33 ในวันนี้ อาจจะทำทวนถ้อยคำจากพระคัมภีร์ในวันนี้ หรือบางตอนจากบทสวดที่ เช่น “พระเจ้าเฝ้าดูผู้นอนบ ด้วยเคารพเกรงกลัวไม่มัวหลง ทั้งเชื่อฟังวางใจในพระองค์ พระจะทรงรักมั่นคงสัญญา” หรือ “คนดีมีธรรมย่อมได้รับความรอด และฝ่ายศัตรูต้องพินาศ”

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ในชีวิตจริงของคริสตชน มักถูกท้าทายต่อคำถามที่พบกันบ่อยๆ ที่เข้ามาสัมผัสกับความเชื่อ ความรัก และความไว้วางใจของเราอยู่เสมอ หลายครั้งทำให้คริสตชนหมดกำลังใจ สิ้นหวังเมื่อความกดดันมีมากขึ้น การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าของพิธีกรรมในวันนี้จะทำให้เราพบกับความหวัง และกำลังใจในองค์พระเยซูคริสตเจ้า หากมนุษย์เราดำรงชีวิตอาศัยพระคริสตเจ้า พร้อมกับพระคริสตเจ้า และในพระคริสตเจ้าแล้วไซ้ คริสตชนจะไม่ต่อสู้หรือต้องเผชิญความท้าทายตามลำพังคนเดียว แต่ยังมีพระเยซูทรงอยู่เคียงข้างเราร่วมกับกลุ่มคริสตชนผู้ดำรงชีวิตอยู่ในความเชื่อเดียวกัน เพราะฉะนั้น เมื่อผู้

ที่มาอ่อนแอลงในวันนี้ จะต้องพวกพากำลังใจ ความเชื่อ ความรัก ความหวังที่เพิ่มทวีขึ้น กลับออกไป

3.1 ท่าทีการเฝ้าคอยด้วยความหวังและความรัก

เป็นท่าทีที่มีความหวังว่า การเสด็จมาของพระคริสตเจ้าในวาระสุดท้าย จะเป็นการประกาศชัยชนะแห่งความสมบูรณ์ของความรอดที่พระประธานให้ ความหวังฝ่ายโลก อาจจะสูญสิ้น แต่ความหวังในพระคริสตเจ้าจะต้องไม่สูญสลายไปจากหัวใจของความ เป็นคริสตชน ความหวังที่จะเดินทางสู่เป้าหมายแห่งชีวิตแม้เป้าหมายจะเลื่อนกลาง บางครั้ง ไม่ชัดเจน แต่“เพราะความเชื่อ...อับราฮัมได้เชื่อฟัง...ท่านออกเดินทางไปโดยไม่ทราบว่าจะ ไปไหน” ความเชื่อในพระเจ้าได้ทำให้การเดินทางของท่านที่ความหมาย ความเชื่อของอับราฮัมถูกทดสอบ ความเชื่อของเราถูกทดสอบเช่นเดียวกัน และจะต้องได้รับการหล่อเลี้ยง จากกันและกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการรำพึงภาวนา

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป

1. เป็นผู้ชอบธรรม **ท่าทีความชอบธรรมที่ปรากฏในสดุดีที่ 33** ที่กล่าวไว้ในบทเพลง สดุดีในพิธีกรรมในวันนี้ คือ “ท่าทีแห่งการสรรเสริญ...เชื่อฟัง...ยินดี...วางใจ...หวัง... ฯลฯ เหล่านี้เป็นท่าทีที่ควรเกิดขึ้นในชีวิตคริสตชน เช่น “จงสรรเสริญพระเจ้าเราผู้ เชื่อ อย่ารู้เบื่อ แขนงหนายใน พระประสงค์ ผู้ชอบธรรม จงยินดี ที่พระองค์ กระทำ ลงให้เราเห็น เป็นพยาน”
2. เป็นผู้เตรียมพร้อม **ชีวิตที่ต้องเตรียมพร้อมตลอดเวลา** ในพระวรสารเน้นจุดนี้เป็น พิเศษ เพราะ “บุตรแห่งมนุษย์ จะเสด็จมาในเวลาที่คุณไม่ได้คิด” อย่างมัวเมา มัวแต่กินดื่ม หรือ สลวนแต่ความไร้สาระของชีวิต เช่น ความสนุกทางฝ่ายโลก วัตถุ นิยม และอื่นๆ จนทำให้เราลืมพระผู้ประทานสรรพสิ่งให้แก่เราคือพระเจ้า จง เตรียมพร้อมไว้ เพราะเราไม่ทราบว่า วันเวลานั้นจะมาถึงเมื่อใด ลักษณะของการ เตรียมพร้อมที่ได้กล่าวไว้ในข้อที่ 1